

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 6.4.2016
COM(2016) 194 final

2016/0106 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu
a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující
vnější hranice členských států Evropské unie, kterým se stanoví podmínky přístupu do
systému EES pro účely vymáhání práva a**

kterým se mění nařízení (ES) č. 767/2008 a nařízení (EU) č. 1077/2011

{SWD(2016) 114 final}

{SWD(2016) 115 final}

{SWD(2016) 116 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Souvislosti

V únoru 2013 Komise předložila balíček legislativních návrhů týkajících se inteligentních hranic, jehož cílem je modernizovat správu vnějších hranic schengenského prostoru. Balíček obsahoval tři návrhy: 1) nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro zaznamenávání údajů o času a místě vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí, kteří vstupují do schengenského prostoru, 2) nařízení, kterým se zřizuje program registrovaných cestujících (RTP), jenž státním příslušníkům třetích zemí, kteří prošli předběžnou bezpečnostní prověrkou, umožňuje využít jednodušších hraničních kontrol na vnější hranici Unie, 3) nařízení, kterým se mění Schengenský hraniční kodex¹, aby se zohlednila existence systému EES a programu RTP.²

Během prvního přezkumu balíčku, který byl dokončen v únoru 2014, vyjádřili spoluzákonodárci obavy ohledně určitých aspektů těchto systémů v technické, finanční a provozní oblasti. Upřednostňované možnosti politiky navržené v roce 2013 (tj. centralizované systémy založené na biometrických údajích) však nebyly zpochybněny. Evropský parlament návrh postoupil Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. K návrhům nepřijal legislativní usnesení.

V zájmu dalšího posouzení technických, organizačních a finančních dopadů navrhovaných možností politiky iniciovala Komise s podporou obou spoluzákonodárců tzv. „ověření koncepce“, které se skládalo ze dvou fází:

- z technické studie o inteligentních hranicích vypracované pod vedením Komise (dále jen „technická studie“) a zveřejněné v říjnu 2014³ a
- ze zkušební fáze vedené agenturou eu-LISA, týkající se dopadu používání různých biometrických identifikátorů na postupy hraničních kontrol (dále jen „pilotní projekt“), o níž byla zveřejněna zpráva v listopadu 2015⁴.

Na základě zjištění technické studie, výsledků pilotního projektu, technických jednání se spoluzákonodárci a zúčastněnými stranami a také veřejné konzultace⁵ vypracovala Komise podrobné posouzení dopadů, které je přiloženo k tomuto návrhu. Toto posouzení dopadů vychází z posouzení dopadů⁶, jež bylo přiloženo k návrhům z roku 2013, a zaměřuje se na prvky návrhů z roku 2013, u nichž se navrhuje změny, zejména na a) architekturu systému, b) biometrické údaje, jež se mají používat, c) používání jednodušších postupů, d) uchovávání údajů a e) přístup donucovacích orgánů.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (kodifikované znění), Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1.

² COM(2013) 95 final, COM(2013) 97 final a COM(2013) 96 final.

³ Technical Study on Smart Borders, European Commission, DG HOME, 2014. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

⁴ Final Report of the Smart Borders Pilot Project, eu-LISA, prosinec 2015. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

⁵ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/public-consultation/2015/consulting_0030_en.htm

⁶ SWD(2013) 47 final a SWD(2013) 50 final.

Na základě těchto rozsáhlých přípravných prací Komise zvážila, jakým způsobem je třeba návrhy z roku 2013 zlepšit a zjednodušit. Komise se rozhodla:

- revidovat svůj návrh nařízení z roku 2013, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),
- revidovat svůj návrh nařízení z roku 2013, kterým se mění Schengenský hraniční kodex, aby se začlenily technické změny, které vyplývají z nového návrhu nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),
- stáhnout svůj návrh nařízení z roku 2013, kterým se zřizuje program registrovaných cestujících (RTP).

• **Důvody pro zřízení systému vstupu/výstupu**

Jak je uvedeno v posouzení dopadů, zřízení systému vstupu/výstupu se považuje za nezbytné v zájmu řešení těchto záležitostí:

1. Odstranit prodlevy při hraničních kontrolách a zlepšit kvalitu hraničních kontrol státních příslušníků třetích zemí

Objem toku cestujících na vnějších hranicích Evropské unie neustále roste a poroste i v budoucnu. Odhaduje se, že celkový počet legálních překročení hranic v roce 2025 vzroste na 887 milionů, z toho přibližně třetinu mají tvořit státní příslušníci třetích zemí cestující do zemí schengenského prostoru za účelem krátkodobého pobytu. U občanů EU a osob požívajících právo na volný pohyb se provádějí „minimální kontroly“, ale u státních příslušníků třetích zemí se dnes při překračování vnějších hranic schengenského prostoru provádějí „důkladné“, manuální kontroly (jak při vstupu, tak při výstupu).

Schengenský hraniční kodex neobsahuje ustanovení týkající se zaznamenávání přeshraničních vstupů cestujících do schengenského prostoru a jejich výstupů z něj. Obecně mají státní příslušníci třetích zemí právo na vstup za účelem krátkodobého pobytu v délce až 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů. V současnosti je jedinou metodou, kterou mají příslušníci pohraniční stráže a imigrační orgány k dispozici pro výpočet délky pobytu státních příslušníků třetích zemí a pro ověření, zda určitá osoba nepřekračuje délku povoleného pobytu, opatření cestovního dokladu otiskem razítka s vyznačením data vstupu a výstupu. Tato razítka se však někdy obtížně interpretují: mohou být nečitelná nebo zfalšovaná. Stejně tak je pro konzuláty při vyřizování žádostí o udělení víza obtížné na základě předchozích razítek v cestovním dokladu prokázat, že předchozí víza byla využita v souladu s právními předpisy. Celý postup je proto považován za náchylný k chybám a ne vždy se uplatňuje systematicky.

Díky zavedení systému EES:

- příslušníci pohraniční stráže při hraničních kontrolách na požádání urychleně získají přesné informace, jelikož se nahradí současný pomalý a nespolehlivý systém ručního razítkování cestovních pasů; bude tak možné lépe sledovat povolené pobyty a provádět účinnější hraniční kontroly,
- příslušníci pohraniční stráže získají informace o odepření vstupu státním příslušníkům třetích zemí; odepření vstupu bude možné elektronicky zkontrolovat v systému EES,
- cestující obdrží přesné informace o maximální délce povoleného pobytu,

- bude možné provádět automatizované hraniční kontroly státních příslušníků třetích zemí pod dohledem příslušníků pohraniční stráže za podmínek stanovených v článku 8d revidovaného návrhu na změnu Schengenského hraničního kodexu.

2. Zajistit systematickou a spolehlivou identifikaci osob překračujících povolenou délku pobytu

Mezi nelegální přistěhovalce patří osoby, které neoprávněně překročily hranice – obvykle mimo oficiální hraniční přechod –, a osoby překračující povolenou délku pobytu, tj. osoby, které na území EU vstoupily legálně na oficiálním hraničním přechodu, ale pobývaly na něm i poté, co k tomu pozbyly oprávnění. Systém EES se zabývá touto kategorií nelegální migrace. Vzhledem k tomu, že překročení hranic státními příslušníky třetích zemí nejsou v současné době registrována, není možné sestavit seznamy osob překračujících povolenou délku pobytu.

Zavedení systému EES:

- zajistí poskytování přesných informací o osobách překračujících délku povoleného pobytu, což podpoří kontroly na území členských států a umožní účinnější zadržování nelegálních migrantů,
- podpoří zjišťování totožnosti nelegálních migrantů; díky tomu, že biometrické údaje všech osob, které nepodléhají vízové povinnosti, budou uloženy v systému EES a biometrické údaje držitelů víz jsou uloženy ve VIS, budou orgány členských států moci identifikovat všechny nelegální migranty, kteří překročili vnější hranice oprávněně, avšak na území členských států byli přistiženi bez dokladů; tím se zjednoduší proces navrácení;
- pomocí analýzy provedené systémem umožní uplatňovat fakticky podložený přístup. Například pokud jde o vízovou politiku, poskytne systém EES přesné údaje o tom, zda u osob určité státní příslušnosti nevznikl problém s překračováním povolené délky pobytu, což je důležité při rozhodování o tom, zda pro dotyčnou třetí zemi případně uložit nebo zrušit vízovou povinnost.

3. Posílit vnitřní bezpečnost a boj proti terorismu a závažné trestné činnosti

Trestná činnost, jako je obchodování s lidmi, převaděčství nebo pašování nelegálního zboží, zahrnuje značný počet překročení hranic; skutečnost, že překračování hranic těmito státními příslušníky třetích zemí není registrováno, překračování usnadňuje. To, že překračování hranic není registrováno, mohou stejně tak využívat teroristické organizace a radikalizované osoby. Kontroly státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích zahrnují kontroly totožnosti a vyhledávání v různých databázích známých osob nebo skupin, jež představují ohrožení veřejné bezpečnosti a měly by být zadrženy nebo by jim měl být odepřen vstup na dané území. Pokud však státní příslušník třetí země po vstupu do schengenského prostoru zničí své úřední dokumenty, může být pro donucovací orgány velmi obtížné zjistit totožnost této osoby, je-li podezřelá ze spáchání trestného činu nebo obětí trestného činu.

Zavedení systému EES:

- podpoří spolehlivou identifikaci teroristů a pachatelů trestné činnosti, jakož i podezřelých osob a obětí,
- poskytne záznamy o předešlých cestách státních příslušníků třetích zemí včetně osob podezřelých ze spáchání trestného činu. Bude tak doplňovat informace, jež jsou k dispozici v Schengenském informačním systému.

• Související vývoj od roku 2013

Při přípravě tohoto revidovaného návrhu vzala Komise rovněž v úvahu související vývoj od roku 2013, který vedl ke změně politického, právního a institucionálního prostředí oproti roku 2013, kdy byly předloženy původní návrhy týkající se inteligentních hranic:

- Byl plně zprovozněn Vízový informační systém. V listopadu 2015 bylo dokončeno jeho spuštění na konzulátech členských států všech příslušných třetích zemí. Ověřování biometrických údajů držitelů víz na základě VIS na vnějších hranicích schengenského prostoru je nyní povinné. Donucovací orgány využívají VIS pro účely zjišťování totožnosti a vyšetřování stále více.
- Byly dokončeny nebo urychleny dialogy o vízové liberalizaci se zeměmi západního Balkánu a zeměmi na východní a jihovýchodní hranici EU, díky čemuž se zvýší podíl cestujících do EU osvobozených od vízové povinnosti. Očekává se, že tento trend bude pokračovat i v nadcházejících letech.
- Bylo přijato nařízení o Fondu pro vnitřní bezpečnost (ISF – hranice), v jehož rámci byla vyčleněna částka 791 milionů EUR na rozvoj inteligentních hranic, která se použije po přijetí příslušného právního základu.
- Evropský program pro migraci⁷ označil „správu hranic“ za jeden ze „čtyř pilířů pro lepší zvládnutí migrace“. Účinnější zabezpečení a správa vnějších hranic EU také znamená, že je třeba lépe využívat příležitostí, které nabízejí systémy IT a technologie. Na zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci a zasedání Evropské rady v prosinci 2015 členské státy dále zdůraznily, že je třeba zlepšit kontroly na vnějších hranicích prostřednictvím využití nových technologií.
- Rychlý vývoj v oblasti biometrických technologií otevřel nové možnosti pro „mírnější“ a „rychlejší“ zanesení a ověření údajů cestujících, a to nejen otisků prstů, ale také zobrazení obličeje.
- Rozsudek Soudního dvora týkající se směrnice o uchovávání údajů poskytl právní jistotu ohledně podmínek a záruk, které je třeba dodržovat při uchovávání a používání údajů v systému EES.
- V prosinci 2015 dosáhli spoluzákonodárci politické dohody o reformě pravidel EU pro ochranu údajů, jež zavede moderní rámec pro ochranu údajů v celé EU. Obecné nařízení o ochraně údajů i směrnice o ochraně údajů budou formálně přijaty Evropským parlamentem a Radou v roce 2016.

• Hlavní prvky revidovaného balíčku opatření pro inteligentní hranice

Oblast působnosti nového systému vstupu/výstupu zahrnuje překračování hranic všemi státními příslušníky třetích zemí, kteří vstupují do schengenského prostoru za účelem krátkodobého pobytu (maximálně 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů), a to cestujícími, na něž se vztahuje

⁷ COM(2015) 240 final.

vízová povinnost, a cestujícími osvobozenými od vízové povinnosti, nebo případně osobami s cestovním vízem⁸ (na dobu až jednoho roku).

Rodinní příslušníci občana EU, který požívá práva volného pohybu, nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práv na volný pohyb rovnocenných s právy občanů Unie, kteří dosud nemají pobytovou kartu, by měli být v systému EES zaregistrováni, ale nepodléhají pravidlu pro krátkodobý pobyt; kontroly u této kategorie osob se provádějí v souladu se směrnicí 2004/38/ES⁹. Ti rodinní příslušníci, kteří mají pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES, jsou ze systému EES vyloučeni.

Systém bude shromažďovat údaje a registrovat záznamy o vstupu a výstupu s cílem usnadnit překračování hranic pro cestující „v dobré víře“ a lépe identifikovat osoby překračující povolenou délku pobytu. Systém EES bude rovněž zaznamenávat případy odepření vstupu státním příslušníkům třetích zemí, jež spadají do oblasti jeho působnosti.

Hlavní rozdíly mezi tímto pozměněným návrhem a návrhy z roku 2013 jsou:

- Architektura systému: navrhuje se pouze jeden systém – systém vstupu/výstupu. Připojení vnitrostátních pohraničních infrastruktur k ústřednímu systému EES bude provedeno prostřednictvím vnitrostátního jednotného rozhraní, které bude totožné pro všechny členské státy, a umožní využívat stávající vnitrostátní systémy vstupu/výstupu. Údaje z ústředního systému však není povoleno kopírovat do těchto stávajících vnitrostátních systémů EES.
- Zajistí se interoperabilita mezi systémy EES a VIS s cílem zvýšit účinnost a rychlost hraničních kontrol. Za tímto účelem bude propojen ústřední systém EES s ústředním systémem VIS a přímý přístup mezi nimi bude omezen na specifické účely. V souladu se zásadou zajištění ochrany soukromí se tak sníží zdvojování při zpracování osobních údajů.
- Biometrické identifikátory: zatímco návrhy na zřízení systému EES z roku 2013 byly založeny na otiscích deseti prstů, revidované znění navrhuje od začátku provozu systému EES jako biometrické identifikátory kombinaci otisků čtyř prstů a zobrazení obličeje. Vzhledem k předpokládanému rozsahu systému EES tak bude možné dostatečně přesně ověřit a zjistit totožnost, přičemž množství údajů bude omezeno na přiměřenou úroveň a zároveň se urychlí hraniční kontroly a umožní širší využití samoobslužných systémů na hraničních přechodech. Tyto otisky čtyř prstů se používají při zanášení údajů ke kontrole, zda je státní příslušník třetí země v systému již zaregistrován; zobrazení obličeje umožňuje při následujícím vstupu rychle a spolehlivě (automaticky) ověřit, zda osoba, která je předmětem hraniční kontroly, je skutečně ta, která je v systému EES již zaregistrovaná.
- Ochrana osobních údajů: došlo k výraznému snížení množství osobních údajů zaznamenávaných v systému EES: namísto 36 datových položek se jich v systému EES zaznamená 26. Jasně definována a zaručena jsou práva na přístup k osobním údajům, jejich opravu a vymazání. Dohled nad zpracováním údajů bude mít evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní orgány odpovědné za ochranu osobních údajů.

⁸ V případě cestovního víza zřízeného v souladu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení cestovních víz a o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 562/2006 a (ES) č. 767/2008 [COM(2014) 163 final], který předložila Komise.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků volně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

- Doba uchovávání údajů: doba uchovávání uložených údajů činí pět let. Pětiletá doba uchovávání údajů pomůže snížit četnost opakovaného zanášení údajů a bude přínosem pro všechny cestující, přičemž pohraniční stráž bude před udělením povolení ke vstupu cestujícího do schengenského prostoru moci provést nezbytnou analýzu rizik podle Schengenského hraničního kodexu. Systematické vymazávání záznamů v systému EES po 181 dnech, navržené v roce 2013, by odstranilo veškeré informace o nedávné historii vstupů státního příslušníka třetí země do schengenského prostoru a jeho výstupů z něj, které pohraniční stráž potřebuje pro analýzu rizik. Byl by to krok zpět oproti v oblasti získávání informací vzhledem k prostředkům, které pohraniční stráž používá v současnosti: z razítek v cestovním dokladu se často dají zjistit informace, které zahrnují období několika let. Delší doba uchovávání údajů je tudíž nezbytná proto, aby pohraniční stráž mohla před povolením vstupu cestujícího do schengenského prostoru provést nezbytnou analýzu rizik, kterou požaduje Schengenský hraniční kodex. Zpracování žádostí o víza na konzulárních úřadech vyžaduje také analýzu údajů o předešlých cestách žadatele, aby bylo možné posoudit využití předchozích víz a dodržení podmínek pobytu. Zrušení razítkování pasů bude kompenzováno nahlížením do systému EES. Údaje o předešlých cestách uložené v systému by proto pro účely vydávání víz měly pokrývat dostatečně dlouhé období.

Delší doba uchovávání údajů pomůže snížit četnost opakovaného zanášení údajů a bude přínosem pro všechny cestující, neboť se sníží průměrný čas potřebný pro překročení hranice i čekací doba na hraničních přechodech. Skutečnost, že se nebudou muset znovu zanášet údaje ostatních cestujících, kteří jsou již registrováni v systému EES, také sníží čekací dobu na hranici pro cestující vstupující do schengenského prostoru jen jednou.

Delší doba uchovávání údajů je rovněž podmínkou pro usnadnění překračování hranic pomocí zrychlených postupů a samoobslužných systémů. Toto usnadnění postupů závisí na údajích zaregistrovaných v systému. Krátká doba uchovávání údajů by omezila počet cestujících, kteří mohou využít jednodušších postupů, a byla by tedy v rozporu s uváděným cílem EES, tj. zjednodušit překračování hranic.

Záznamy o vstupu/výstupu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů EU a na které se vztahuje toto nařízení, se uchovávají po dobu nejvýše jednoho roku po posledním výstupu. Jejich individuální soubor by měl být uchováván po dobu pěti let, aby rodinní příslušníci mohli využívat usnadnění postupů pro překračování hranic.

U osob překračujících povolenou délku pobytu, jež na konci doby uchovávání údajů nebyly nalezeny, může být před vymazáním údajů v systému EES vytvořen na základě rozhodnutí na vnitrostátní úrovni záznam v Schengenském informačním systému vycházející z údajů v systému EES.

- Usnadnění postupů pro překračování hranic: usnadnění postupů spočívá v zavedení samoobslužných systémů a elektronických bran, které umožní státním příslušníkům třetích zemí zahájit postup pohraničního odbavení s tím, že na požádání poskytnou pohraniční stráž další informace. Používání těchto zrychlujících řešení (zavedených návrhem na změnu Schengenského hraničního kodexu) je pro členské státy nepovinné, je možné pro většinu cestujících a nevyžaduje vývoj žádného nového systému.
- Kromě toho bude existovat harmonizovaný právní základ (opět zavedený změnami Schengenského hraničního kodexu) pro zřízení vnitrostátních programů registrovaných cestujících, jež je pro členské státy dobrovolné.
- Přístup pro účely vymáhání práva: od zahájení provozu systému EES budou mít donucovací orgány členských států a Europol za přísně stanovených podmínek přístup k jeho údajům. Systém EES bude obsahovat spolehlivé údaje o datu vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblasti působnosti systému EES, které mohou mít zásadní význam pro

jednotlivé spisy donucovacích orgánů a k nimž by měl být poskytnut přístup v souladu s účelem tohoto nástroje a za dodržení pravidel pro ochranu údajů.

- Přístup k VIS pro účely vymáhání práva již prokázal svou užitečnost. Členské státy nahlásily případy osob, které zemřely násilnou smrtí a jejichž totožnost bylo možné zjistit pouze díky přístupu do VIS. Další hlášené případy souvisejí s obchodováním s lidmi, terorismem nebo obchodem s drogami, u nichž přístup k údajům VIS umožnil vyšetřovatelům učinit výrazný pokrok.
- Náklady: v návrzích z roku 2013 byla na vývoj systému EES a programu RTP vyčleněna orientační částka 1,1 miliardy EUR. V revidovaném návrhu byla potřebná částka založená na upřednostňované možnosti, tj. jednotném systému EES zahrnujícím přístup pro účely vymáhání práva, odhadnuta na 480 milionů EUR.

Tento revidovaný návrh nařízení, kterým se zřizuje systém EES, představuje základní nástroj právního rámce systému EES. Obsahuje rovněž související změny ve stávajících právních předpisech EU (tj. nařízení (EU) č. 1077/2011¹⁰, nařízení (ES) č. 767/2008¹¹ a Úmluvě k provedení Schengenské dohody). Tento doplňující návrh na změnu Schengenského hraničního kodexu, pokud jde o používání systému EES v rámci postupů správy hranic, je předkládán souběžně s tímto návrhem.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES.

2. KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS).

Konzultace se zúčastněnými stranami je podrobně popsána v doprovodném posouzení dopadu v příloze 2. V průběhu roku 2015 Komise vedla cílené konzultace o přípravě revidovaných návrhů týkajících se inteligentních hranic s evropským inspektorem ochrany údajů na workshopu o této přípravě konaném dne 20. března 2015, dále s občanskou společností na setkání dne 5. května 2015, se zástupci odvětví dopravy a cestovního ruchu a provozovateli infrastruktury na setkání dne 28. května 2015 a s Agenturou pro základní práva na dvou setkáních ve dnech 22. června a 23. července 2015. Komise dále uspořádala dne 9. července 2015 setkání s pracovníky donucovacích orgánů členských států a ve dnech 24. září 2015 a 26. října 2015 dvě technické schůzky s odborníky členských států.

V rámci veřejné konzultace, která probíhala od 29. července do 29. října 2015, byly shromážděny názory jednotlivců, organizací, dopravců a veřejných orgánů (výsledky veřejné konzultace jsou podrobně vysvětleny v posouzení dopadů v příloze 2).

Výbor LIBE Evropského parlamentu zorganizoval ve dnech 23.–24. února 2015 meziparlamentní setkání výborů s vnitrostátními parlamenty k otázkám inteligentních hranic.

• Posouzení dopadů

První posouzení dopadů¹² bylo provedeno v roce 2008 při přípravě sdělení Komise k tomuto tématu, druhé posouzení bylo dokončeno v roce 2012¹³ v rámci přípravy návrhů z roku 2013.

Třetí posouzení dopadů bylo dokončeno v roce 2016. S přihlédnutím k technické studii, zprávě o pilotním projektu, výsledkům konzultace zúčastněných stran a jednáním v Radě a Evropském parlamentu analyzovalo toto třetí posouzení dopadů hlavní a dílčí možnosti zavedení systému EES a programu RTP. Upřednostňované možnosti, jež jsou výsledkem posouzení dopadů, se přímo odrážejí v hlavních změnách současného návrhu oproti návrhům z roku 2013 (viz oddíl 1, „Hlavní prvky revidovaného balíčku“).

Výbor pro kontrolu regulace přezkoumal návrh posouzení dopadů a dne 22. ledna 2016 k němu vydal kladné stanovisko.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

• Shrnutí navrhovaných opatření

Musí být definovány účely, funkce a povinnosti související se systémem EES. Dále je třeba Agentuře pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) udělit mandát k vývoji a provoznímu řízení systému. Jednotlivé články tohoto revidovaného návrhu jsou podrobně vysvětleny v samostatném pracovním dokumentu útvarů Komise.

Jak je uvedeno v oddíle 1, v souvislosti s tímto návrhem musí být přijaty změny nařízení (EU) č. 1077/2011, nařízení (ES) č. 767/2008 a Úmluvy k provedení Schengenské dohody.

• Právní základ

Právním základem tohoto revidovaného návrhu je čl. 77 odst. 2 písm. b) a d) Smlouvy o fungování Evropské unie. Ustanovení čl. 77 odst. 2 písm. b) a d) jsou vhodným právním základem pro

¹² SEK(2008) 153.

¹³ SWD(2013) 47.

vymezení dalších opatření týkajících se překračování vnějších hranic členských států a pro vypracování norem a postupů, které mají členské státy při kontrolách osob na těchto hranicích dodržovat. Právním základem pro zřízení systému EES jsou ustanovení čl. 77 odst. 2 písm. b) a d). Dále revidovaný návrh používá jako právní základ pro umožnění přístupu pro účely vymáhání práva ustanovení čl. 87 odst. 2 písm. a) a pro umožnění přístupu Europolu ustanovení čl. 88 odst. 2 písm. a), v obou případech za přísných podmínek. Oba tyto další právní základy pro přístup k údajům systému EES pro účely vymáhání práva a pro přístup Europolu se řídí stejným řádným legislativním postupem, který se uplatňuje podle čl. 77 odst. 2 písm. b) a d).

• **Zásada subsidiarity**

Podle čl. 77 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie má Unie pravomoc přijímat opatření pro zajištění kontroly osob a účinného dohledu nad překračováním vnějších hranic členských států. Stávající pravidla EU pro překračování vnějších hranic členských států je nutné změnit, aby se zohlednila skutečnost, že v současné době neexistuje spolehlivý způsob sledování cest státních příslušníků třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu. V současnosti povinné opatřování cestovních dokladů razítkem je totiž složité a pomalé a nestačí k tomu, aby orgány členských států mohly při hraniční kontrole cestujícího nebo při kontrolách na území členských států posoudit povolený pobyt; vnitrostátní systémy mají pro tyto účely v prostoru bez kontroly na vnitřních hranicích velmi omezený význam.

Aby se zefektivnilo řízení migrace a podpořily se namátkové kontroly na území členských států za účelem odhalování nelegálně pobývajících osob, měly by být k dispozici informace o tom, kterým osobám byl odepřen vstup na území EU, které osoby se na území EU nacházejí a které osoby dodržují maximální povolenou délku krátkodobého pobytu 90 dnů během 180denního období, a také údaje o státní příslušnosti cestujících, kteří překračují délku povoleného pobytu, a o tom, zda patří mezi osoby osvobozené od vízové povinnosti, nebo se na ně vztahuje vízová povinnost.

Pro stanovení harmonizovaných pravidel pro záznamy o odepřeních vstupu, přeshraničních pohybech a pro sledování povolených krátkodobých pobytů v celém schengenském prostoru je třeba mít jednotný režim.

Tohoto cíle návrhu tedy nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států.

Revize návrhu na zřízení systému EES z roku 2013 je rovněž nezbytná proto, aby byl donucovacím orgánům umožněn přístup k údajům v systému EES pro účely boje proti terorismu a závažné trestné činnosti a aby byla zajištěna vysoká úroveň vnitřní bezpečnosti. Tohoto cíle nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože tuto změnu může navrhnout pouze Komise.

• **Zásada proporcionality**

Podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii nepřekročí činnost Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smlouvy. Pro toto opatření EU se musí zvolit forma, která umožní, aby návrh dosáhl daného cíle a mohl být proveden co nejúčinněji. Navrhovaná iniciativa dále rozvíjí schengenské *acquis* s cílem zajistit, aby se společná pravidla týkající se vnějších hranic uplatňovala stejně ve všech státech, jež zrušily kontroly na vnitřních hranicích. Vytváří nástroj, který Evropskou unii informuje o tom, kolik státních příslušníků třetích zemí vstupuje na území EU a opouští je, což je nezbytné pro udržitelnou tvorbu fakticky podložené politiky v oblasti migrace a víz. Rovněž umožňuje přístup do systému EES donucovacím orgánům, což je způsob, jak rychle, přesně, bezpečně a nákladově efektivně identifikovat státní příslušníky třetích zemí osvobozené od vízové povinnosti, kteří jsou podezřelí z terorismu nebo závažné trestné činnosti (nebo jsou jejich oběti), a umožnit těmto orgánům nahlížet do údajů o předešlých cestách držitelů víz i státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti, kteří jsou podezřelí ze spáchání těchto trestných činů (nebo jsou jejich oběti).

Tento návrh, jenž je koncipován na základě zásad zajištění ochrany soukromí, je přiměřený, pokud jde o právo na ochranu osobních údajů, jelikož nevyžaduje shromažďování a uchovávání většího objemu údajů na delší období, než je naprosto nezbytné k tomu, aby systém mohl fungovat a plnit své cíle. Dále budou vymezeny a uplatňovány všechny potřebné záruky a mechanismy umožňující účinnou ochranu základních práv cestujících, zejména ochranu jejich osobního života a osobních údajů.

Pro zprovoznění systému nebudou nutné žádné další postupy nebo harmonizace na úrovni EU; předpokládané opatření je tudíž přiměřené, neboť nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení stanovených cílů v rámci opatření na úrovni EU.

Upřednostňovaná možnost je rovněž přiměřená z hlediska nákladů, vzhledem k přínosům systému pro všechny členské státy při budoucím řízení společné vnější hranice a v dalších krocích směrem ke společné migrační politice EU.

Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

• **Volba nástroje**

Navrhované nástroje: nařízení.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu / těchto důvodů:

Tento návrh zavádí centralizovaný systém pro spolupráci členských států, což vyžaduje společnou architekturu a provozní pravidla. Navíc stanoví pro všechny členské státy jednotná pravidla pro hraniční kontroly na vnějších hranicích a pro přístup do systému, mj. pro účely vymáhání práva. Proto lze jako právní nástroj zvolit pouze nařízení.

• **Základní práva**

Navrhované nařízení má dopad na základní práva, zejména na právo na důstojnost (článek 1 Listiny základních práv EU), zákaz otroctví a nucené práce (článek 5 Listiny), právo na svobodu a bezpečnost (článek 6 Listiny), respektování soukromého a rodinného života (článek 7 Listiny), ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny), právo na azyl (článek 18 Listiny) a na ochranu v případě vystěhování, vyhoštění nebo vydání (článek 19 Listiny), právo na nediskriminaci (článek 21 Listiny), práva dítěte (článek 24 Listiny) a právo na účinnou právní ochranu (článek 47 Listiny).

Zavedení systému EES má pozitivní vliv na zákaz otroctví a nucené práce, jakož i na právo na svobodu a bezpečnost. Lepší a přesnější zjišťování totožnosti (prostřednictvím biometrických údajů) státních příslušníků třetích zemí překračujících vnější hranice schengenského prostoru přispívá k odhalování případů zneužívání totožnosti, obchodování s lidmi (zejména v případě nezletilých) a přeshraniční trestné činnosti, a tím i ke zvyšování bezpečnosti občanů, kteří pobývají v schengenském prostoru.

Pokud jde o právo na ochranu osobních údajů, návrh obsahuje záruky ohledně osobních údajů, zejména přístupu k nim, jenž by měl být přísně omezen pouze na účel tohoto nařízení a na příslušné orgány, které jsou jím určeny. Záruky ohledně osobních údajů zahrnují také právo na přístup k údajům nebo právo na jejich opravu či vymazání. Omezení doby uchovávání údajů uvedené výše v oddíle 1 této důvodové zprávy rovněž přispívá k ochraně osobních údajů jako základnímu právu.

Návrh umožňuje přístup do systému EES z důvodů prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů pro účely zjišťování totožnosti

státních příslušníků třetích zemí, kteří překračují vnější hranice, a přístupu k údajům o jejich předešlých cestách. Jak stanoví čl. 52 odst. 1 Listiny, každé omezení práva na ochranu osobních údajů musí být přiměřené pro dosažení sledovaného cíle a nepřekračovat meze toho, co je nezbytné k jeho dosažení. Ustanovení čl. 8 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech rovněž uznává, že zásah státního orgánu do práva na soukromí musí být odůvodněn nezbytností v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti nebo předcházení zločinnosti, jak je tomu v současném návrhu. Soudní dvůr rovněž uznal¹⁴, že boj proti terorismu a závažné trestné činnosti, zejména proti organizované trestné činnosti a terorismu, má zajisté prvořadý význam pro zajištění veřejné bezpečnosti a jeho účinnost může do velké míry záviset na použití moderních vyšetřovacích metod, a tudíž přístup k osobním údajům pro tyto konkrétní účely by mohl být odůvodnitelný, bylo-li by to považováno za nezbytné.

Návrh umožňuje přístup do systému EES z důvodů prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů pro účely zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí, kteří překračují vnější hranice, a přístupu k údajům o jejich předešlých cestách. Přístup do systému EES za účelem zjišťování totožnosti by měl být možný pouze v případech, bylo-li předchozí vyhledávání ve vnitrostátních databázích bezvýsledné, a v případě vyhledávání podle otisků prstů, bylo-li předchozí vyhledávání provedeno v systému automatizované identifikace otisků prstů v souladu s rozhodnutím 2008/615/SVV. V systému VIS jsou sice uloženy údaje o držitelích víz, ale údaje o osobách osvobozených od vízové povinnosti a o jejich pohybu nejsou k dispozici v žádné jiné databázi EU.

Přístup k údajům systému EES pro účely vymáhání práva lze umožnit pouze pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů, jak definuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV o boji proti terorismu a rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu, a pouze je-li to nezbytné ve specifických případech. Určené donucovací orgány členských států navíc mohou požádat o přístup k údajům systému EES pouze tehdy, existují-li oprávněné důvody předpokládat, že tento přístup významně přispěje k prevenci, odhalení nebo vyšetřování daného trestného činu. Určený donucovací orgán tyto žádosti ověří a zkontroluje, zda jsou splněny přísné podmínky pro požádání o přístup k údajům systému EES pro účely vymáhání práva.

Návrh navíc stanoví přísná bezpečnostní opatření pro zajištění bezpečnosti zpracovávaných osobních údajů a stanoví, že na jejich zpracovávání budou dohlížet nezávislé veřejné orgány pro ochranu údajů a že všechna provedená vyhledávání musí být dokumentována. V návrhu se rovněž uvádí, že zpracovávání jakýchkoli osobních údajů prováděné donucovacími orgány po jejich získání ze systému EES podléhá rámcovému rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

Návrh stanoví přísná pravidla pro přístup do systému EES a nezbytné záruky. Stanoví rovněž právo fyzických osob na přístup k údajům, jejich opravu, vymazání a nápravu (zejména právo na soudní přezkum), jakož i dohled na všechny úkony zpracování údajů vykonávané nezávislými veřejnými orgány. Návrh je proto plně v souladu s Listinou základních práv Evropské unie, zejména pokud jde o právo na ochranu osobních údajů, a je rovněž v souladu s článkem 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, který zaručuje právo každého jednotlivce na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.

¹⁴ Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. dubna 2014, spojené věci C-293/12 a C-594/12, Digital Rights Ireland Ltd a další, EU:C:2014:238, bod 51.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

V návrhu na zřízení systému EES z roku 2013 se odkazuje na návrh příštího víceletého finančního rámce předložený Komisí, který zahrnoval návrh 4,6 miliardy EUR pro Fond pro vnitřní bezpečnost (ISF) na období 2014–2020. V návrhu na zřízení systému EES z roku 2013 bylo vyčleněno 1,1 miliardy EUR jako orientační částka na vývoj systému EES a programu RTP s předpokladem, že náklady na vývoj bude třeba vynakládat až od roku 2015. Tato částka byla vypočítána na vývoj a provozní řízení dvou samostatných systémů při třech letech vývoje a čtyřech letech provozu.

Podle čl. 5 odst. 5 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (nařízení o ISF – hranice), by mělo být na vývoj systémů informačních technologií založených na stávajících nebo nových systémech na podporu řízení migračních toků přes vnější hranice Unie vyčleněno 791 milionů EUR. Tato částka počítala se třemi lety vývoje (2017–2019 včetně), s některými přípravnými činnostmi již v roce 2016 a se zahájením provozu v roce 2020.

Stávající návrh je vzhledem k technické studii a posouzení dopadů založen na upřednostňované možnosti jednotného systému EES a potřebnou částku odhaduje na 480 milionů EUR, v čemž je zahrnut i přístup pro účely vymáhání práva. Součástí tohoto návrhu je proto návrh na změnu nařízení o ISF – hranice tak, aby odpovídalo nové snížené částce.

Tato finanční podpora by kromě nákladů na centrální prvky po celé období víceletého finančního rámce (288 milionů EUR – na úrovni EU, náklady na vývoj i provoz prostřednictvím nepřímého řízení) pokrývala také náklady na integraci stávajících vnitrostátních pohraničních infrastruktur v členských státech se systémem EES pomocí vnitrostátních jednotných rozhraní (NUI) (120 milionů EUR prostřednictvím přímého řízení). Díky této finanční podpoře vnitrostátních nákladů na integraci by bylo zajištěno, že nedojde k ohrožení či zpoždění projektů z důvodu obtížné hospodářské situace na úrovni členských států. Během vývojové fáze (2017–2019) Komise vynaloží na výdaje týkající se provozu v členských státech celkovou částku 52,7 milionu EUR (prostřednictvím přímého řízení).

Po uvedení nového systému do provozu by budoucí provozní náklady v členských státech mohly být hrazeny z jejich programů v rámci Fondu pro vnitřní bezpečnost (sdílené řízení). Na tento účel byla v rámci celkového finančního krytí ve výši 480 milionů EUR vyčleněna částka 20 milionů EUR; zahrnuje provozní podporu po dobu jednoho roku.

Použitý nákladový model je vysvětlen v příloze 6 (Nákladový model systému EES) posouzení dopadů.

5. DALŠÍ INFORMACE

• Účast

Tento návrh vychází ze schengenského *acquis*, jelikož se týká překračování vnějších hranic. Ve vztahu k jednotlivým protokolům a dohodám s přidruženými zeměmi je proto nutno uvážit níže uvedené důsledky:

Dánsko: V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání opatření Rady navrhovaných podle hlavy V části třetí Smlouvy o fungování EU.

Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

Spojené království a Irsko: V souladu s články 4 a 5 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*, se Spojené království a Irsko nepodílí na nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex) ani žádném jiném z právních nástrojů, které jsou obecně známy jako „schengenské *acquis*“, totiž právních nástrojů pro organizaci a podporu zrušení kontrol na vnitřních hranicích a doprovodných opatření týkajících se kontrol na vnějších hranicích.

Toto nařízení rozvíjí ustanovení tohoto *acquis*; Spojené království a Irsko se tedy nepodílejí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

V souladu s rozsudkem Soudního dvora ve věci C-482/08, Spojené království v. Rada, ECLI:EU:C:2010:631, nemá na výše uvedený závěr žádný vliv okolnost, že toto nařízení má jako právní základ ustanovení čl. 87 odst. 2 písm. a) a čl. 88 odst. 2 písm. a) společně s ustanoveními čl. 77 odst. 2b) a d) SFEU, neboť přístup k údajům pro účely vymáhání práva je k vytvoření systému vstupu/výstupu doplňkový.

Island a Norsko: Použijí se postupy stanovené v dohodě o přidružení uzavřené Radou a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, neboť tento návrh vychází ze schengenského *acquis*, jak je definováno v příloze A k této dohodě¹⁵.

Švýcarsko: Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁶.

Lichtenštejnsko: Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁷.

Chorvatsko, Kypr, Bulharsko a Rumunsko: Toto nařízení, kterým se zřizuje systém EES, nahrazuje povinnost opatřovat cestovní pasy státních příslušníků třetích zemí razítkem. Pro přistupující členské státy bylo toto ustanovení platné po jejich přistoupení k Evropské unii.

¹⁵ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁶ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁷ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a

kterým se mění nařízení (ES) č. 767/2008 a nařízení (EU) č. 1077/2011

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a d), čl. 87 odst. 2 písm. a) a čl. 88 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve svém sdělení ze dne 13. února 2008 nazvaném „Příprava dalších kroků v oblasti správy hranic v Evropské unii“³ Komise nastínila, že v rámci evropské strategie integrované správy hranic je nezbytné vytvořit systém vstupu/výstupu (EES), který bude elektronicky zaznamenávat čas a místo vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu v schengenském prostoru a vypočítávat délku jejich povoleného pobytu.
- (2) Evropská rada na svém zasedání ve dnech 19. a 20. června 2008 zdůraznila, že je důležité nadále pracovat na rozvoji evropské strategie integrované správy hranic, včetně lepšího využívání moderních technologií v zájmu zlepšení správy vnějších hranic.
- (3) Ve svém sdělení ze dne 10. června 2009 nazvaném „Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům“ se Komise vyslovila pro vytvoření systému elektronického

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ KOM(2008) 69 v konečném znění.

zaznamenávání vstupů na území členských států a výstupů z tohoto území při překračování vnějších hranic v zájmu zajištění účinnějšího řízení přístupu na toto území.

- (4) Evropská rada ve dnech 23. a 24. června 2011 vyzvala k rychlému vypracování koncepce „inteligentních hranic“. Dne 25. října 2011 Komise zveřejnila sdělení „Inteligentní hranice – možnosti a další postup“.
- (5) Evropská rada ve svých strategických pokynech přijatých v červnu 2014 zdůraznila, že *„schengenský prostor, který obyvatelům umožňuje cestovat bez kontrol na vnitřních hranicích, a zvyšující se počet osob cestujících do EU vyžadují účinnou správu společných vnějších hranic EU, která zajistí silnou ochranu. Unie musí mobilizovat všechny nástroje, které má k dispozici, aby členské státy v tomto úkolu podpořila. Za tímto účelem by: integrovaná správa vnějších hranic měla být nákladově efektivním způsobem modernizována tak, aby zajistila inteligentní správu hranic“, mimo jiné „se systémem vstupu a výstupu“, a měla by být podporována novou agenturou pro rozsáhlé informační systémy (eu-LISA).“*
- (6) Ve sdělení Komise ze dne 13. května 2015 nazvaném „Evropský program pro migraci“ se uvádí, že *„nová etapa by měla přijít s předložením iniciativy „inteligentní hranice“, jejímž cílem je zvýšit efektivní správu hraničních přechodů, usnadnění přechodu hranic pro převážnou většinu cestujících „v dobré víře“ ze třetích zemí, a zároveň zintenzivnit boj proti nelegální migraci vytvořením záznamu veškerého přeshraničního pohybu státních příslušníků třetích zemí, a to při plném dodržování proporcionality“.*
- (7) Je nezbytné konkrétně vymezit cíle systému vstupu/výstupu (dále jen „systém EES“) a jeho technickou architekturu, stanovit pravidla jeho provozu a používání a určit související povinnosti, kategorie údajů vkládaných do systému, účely a kritéria jejich vkládání, orgány oprávněné k přístupu k údajům, jakož i další pravidla týkající se zpracování údajů a ochrany osobních údajů.
- (8) Systém EES by se měl vztahovat na státní příslušníky třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu v schengenském prostoru. Dále by se měl vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, jimž byl vstup za účelem krátkodobého pobytu odepřen.
- (9) Cílem systému EES by mělo být zlepšit správu vnějších hranic, předcházet nedovolenému přistěhovalectví a usnadňovat řízení migračních toků. Systém EES by měl zejména – v opodstatněných případech – přispívat k identifikaci všech osob, které nesplňují nebo přestaly splňovat podmínky týkající se délky pobytu na území členských států.
- (10) V zájmu splnění těchto cílů by měl systém EES zpracovávat alfanumerické údaje a biometrické údaje (otisky prstů a zobrazení obličeje). Využívání biometrických údajů je bez ohledu na jeho dopad na soukromí cestujících opodstatněné ze dvou důvodů. Za prvé, biometrické údaje jsou spolehlivou metodou ke zjištění totožnosti státních příslušníků třetích zemí na území členských států, kteří nevlastní cestovní doklad ani žádný jiný prostředek pro zjištění totožnosti, což je obvyklý *modus operandi* nelegálních migrantů. Za druhé, biometrické údaje umožňují spolehlivěji porovnávat údaje o vstupu a výstupu legálně cestujících osob. Použití zobrazení obličeje v kombinaci s údaji o otiscích prstů umožňuje snížit počet zaregistrovaných otisků prstů a přitom stejně přesně zjistit totožnost.
- (11) Je-li to fyzicky možné, do systému EES by se měly zanést otisky čtyř prstů státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti, aby bylo možné provést přesné ověření a zjištění totožnosti (a ujistit se, že údaje státního příslušníka třetí země již nejsou zaneseny pod jinou identitou nebo s jiným cestovním dokladem) a aby byl za všech okolností k dispozici dostatek údajů. Kontrola otisků prstů držitelů víz bude provedena na

základě Vízového informačního systému (VIS) zřízeného rozhodnutím Rady 2004/512/ES⁴. Zobrazení obličeje státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti i držitelů víz by mělo být zaregistrováno v systému EES a mělo by sloužit jako hlavní biometrický identifikátor pro ověření totožnosti státních příslušníků třetích zemí, kteří byli již dříve zaregistrováni v systému EES, a to do doby, než je jejich individuální soubor vymazán. Toto ověření by případně mohlo být provedeno za použití otisků prstů.

- (12) Systém EES by se měl skládat z ústředního systému, který bude pracovat s počítačovou ústřední databází biometrických a alfanumerických údajů, z vnitrostátních jednotných rozhraní v jednotlivých členských státech, ze zabezpečeného komunikačního kanálu mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS a z komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem a vnitrostátními jednotnými rozhraními. Každý členský stát by měl propojit svou vnitrostátní pohraniční infrastrukturu s vnitrostátním jednotným rozhraním.
- (13) Měla by být vytvořena interoperabilita také mezi systémy EES a VIS v podobě přímého komunikačního kanálu mezi ústředními systémy, který umožní pohraničním orgánům za použití systému EES nahlížet do VIS za účelem získání údajů týkajících se víz nebo aktualizace individuálního souboru; pohraničním orgánům na vnějších hranicích umožní pomocí otisků prstů ověřovat přímo ve VIS platnost víza i totožnost držitele víza, jakož i ověřovat pomocí otisků prstů ve VIS totožnost státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti. Interoperabilita by rovněž měla umožnit pohraničním orgánům používajícím VIS nahlížet pro účely posuzování žádostí o víza a přijímání rozhodnutí týkajících se těchto žádostí do systému EES přímo z VIS a měla by umožnit vízovým orgánům aktualizaci údajů týkajících se víz v systému EES v případě, že je vízum prohlášeno za neplatné, zrušeno či jeho platnost je prodloužena. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008⁵ by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (14) Toto nařízení by mělo určit, kterým orgánům členských států lze udělit oprávnění k přístupu do systému EES za účelem vkládání, změn, vymazávání nebo prohlížení údajů pro konkrétní účely systému EES a v rozsahu nezbytném pro plnění jejich úkolů.
- (15) Veškeré zpracovávání údajů v systému EES by mělo být přiměřené sledovaným cílům a nezbytné pro plnění úkolů příslušných orgánů. Příslušné orgány by měly zajistit, aby při používání systému EES byla respektována lidská důstojnost a integrita osob, od nichž se údaje vyžadují, a aby nedocházelo k diskriminaci osob založené na pohlaví, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci.
- (16) V boji proti teroristickým trestným činům a jiným závažným trestným činům je zásadní, aby donucovací orgány měly k plnění svých úkolů co nejúplnější a nejaktuálnější informace. Přístup k VIS pro účely vymáhání práva již prokázal svou užitečnost při zjišťování totožnosti osob, které zemřely násilnou smrtí, nebo tím, že pomohl vyšetřovatelům učinit výrazný pokrok v případech souvisejících s obchodováním s lidmi, terorismem nebo obchodem s drogami. Přístup k informacím obsaženým v systému EES je

⁴ Rozhodnutí Rady 2004/512/ES ze dne 8. června 2004 o zřízení Vízového informačního systému (VIS) (Úř. věst. L 213, 15.6.2004, s. 5).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60).

nezbytný pro prevenci, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů, jak se uvádí v rámcovém rozhodnutí Rady 2002/475/SVV⁶, či jiných závažných trestných činů ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV⁷. Údaje získané v systému EES lze použít jako nástroj k ověření totožnosti v případech, kdy státní příslušník třetí země zničil své dokumenty, a pokud donucovací orgány chtějí v rámci vyšetřování trestného činu zjistit totožnost s využitím otisků prstů nebo zobrazení obličeje. Lze jej rovněž použít jako nástroj při vyšetřování trestné činnosti k zajištění důkazů prostřednictvím sledování cestovních tras osoby podezřelé ze spáchání trestného činu nebo oběti trestného činu. Proto by měly být údaje v systému EES na základě podmínek stanovených v tomto nařízení dostupné určeným orgánům členských států a Evropskému policejnímu úřadu (Europol).

- (17) Klíčovou úlohu s ohledem na spolupráci mezi orgány členských států v oblasti vyšetřování přeshraniční trestné činnosti při podpoře prevence, analýz a vyšetřování trestné činnosti v celé Unii hraje Evropský policejní úřad (Europol). V důsledku toho by měl mít přístup do systému EES i Europol v rámci svých úkolů a v souladu s rozhodnutím Rady 2009/371/SVV⁸.
- (18) Přístup do systému EES za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů představuje zásah do základních práv na respektování soukromého života jednotlivců a ochranu osobních údajů osob, jejichž osobní údaje jsou v systému EES zpracovávány. Každý takový zásah musí být v souladu s právem, které musí být formulováno s dostatečnou přesností, aby umožnilo fyzickým osobám přizpůsobit své chování, a musí chránit fyzické osoby proti svévoli a uvádět dostatečně srozumitelným způsobem rozsah pravomocí příslušných orgánů a způsob jejich výkonu. V demokratické společnosti musí být jakýkoli zásah nutný k ochraně oprávněného a přiměřeného zájmu a musí být přiměřený oprávněnému cíli, o který usiluje.
- (19) Porovnávání údajů na základě latentního otisku prstu, který je daktyloskopickou stopou, jež může být nalezena na místě trestného činu, je v oblasti policejní spolupráce zásadní. V případech, kdy existuje důvodná domněnka, že pachatel nebo oběť mohou být zaregistrováni v systému EES, by měla možnost porovnat latentní otisk prstu s údaji o otiscích prstů, které jsou uloženy v systému EES, poskytnout donucovacím orgánům členských států velmi cenný nástroj při prevenci, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů, například když jsou latentní otisky prstů jediným důkazem na místě trestného činu.
- (20) Je nezbytné určit příslušné orgány členských států i vnitrostátní ústřední přístupové místo, jehož prostřednictvím jsou podávány žádosti o přístup do systému EES, a vést seznam operativních jednotek v rámci určených orgánů, které jsou oprávněny požádat o takový přístup pro konkrétní účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů.
- (21) Žádosti o přístup k údajům uloženým v ústředním systému by měly podávat operativní jednotky v rámci určených orgánů vnitrostátnímu ústřednímu přístupovému místu a tyto žádosti by měly být odůvodněné. Operativní jednotky v rámci určených orgánů, které jsou

⁶ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 6).

⁷ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁸ Rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37).

oprávněny požadovat přístup k údajům systému EES, by neměly jednat jako orgány provádějící ověření. Ústřední přístupová místa by měla jednat nezávisle na určených orgánech a měla by odpovídat za nezávislé zajištění přísného dodržování podmínek přístupu stanovených v tomto nařízení. Ve výjimečně naléhavých případech, kdy je nezbytný včasný přístup v zájmu reakce na konkrétní a aktuální hrozbu související s teroristickými trestnými činy či jinými závažnými trestnými činy, by ústřední přístupová místa měla zpracovat žádost okamžitě a až následně provést ověření.

- (22) V zájmu ochrany osobních údajů a vyloučení systematického vyhledávání by měly být údaje v systému EES zpracovávány pouze ve specifických případech a tehdy, je-li to nezbytné pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů. Určené orgány a Europol by měly žádat o přístup k údajům systému EES pouze tehdy, mají-li dostatečné důvody se domnívat, že takový přístup poskytne informace, které jim významně pomohou při prevenci, odhalování nebo vyšetřování teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu.
- (23) Přístup do systému EES za účelem zjištění totožnosti neznámých podezřelých osob, pachatelů nebo obětí teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů by měl být navíc povolen pouze tehdy, jestliže vyhledávání ve vnitrostátních databázích otisků prstů členského státu a v systémech automatizované identifikace otisků prstů všech ostatních členských států podle rozhodnutí Rady 2008/615/SVV⁹ nevedlo ke zjištění totožnosti subjektu údajů. Přístup do systému EES za účelem nahlížení do záznamů o vstupu/výstupu známé osoby by měl být řádně zdůvodněn.
- (24) Aby mohly být osobní údaje účinně porovnávány a sdíleny, měly by členské státy důsledně provést a uplatňovat platné mezinárodní dohody a právní předpisy Unie v oblasti výměny osobních údajů, obzvláště pak rozhodnutí 2008/615/SVV.
- (25) Osobní údaje uložené v systému EES by se měly uchovávat pouze po dobu nezbytně nutnou pro účely systému EES. Údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí je vhodné uchovávat pro účely správy hranic po dobu pěti let, aby se údaje státních příslušníků třetích zemí nemusely do systému EES znovu zanášet před uplynutím této lhůty. U státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES¹⁰, nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb podle práva Unie, a kteří nemají pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES, je vhodné ukládat každý spojený záznam o vstupu/výstupu na dobu maximálně jednoho roku po posledním výstupu.
- (26) Pětiletá doba uchovávání údajů je nezbytná proto, aby pohraniční stráž mohla před povolením vstupu cestujícího do schengenského prostoru provést nezbytnou analýzu rizik, kterou požaduje Schengenský hraniční kodex. Zpracování žádostí o víza na konzulárních úřadech vyžaduje také analýzu údajů o předešlých cestách žadatele, aby bylo možné posoudit využití předchozích víz a dodržování podmínek pobytu. Zrušení razítkování pasů bude kompenzováno nahlížením do systému EES. Údaje o předešlých cestách v systému by proto měly pokrývat období, které je pro účely vydávání víz dostatečné. Pětiletá doba

⁹ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků volně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

uchovávání údajů sníží počet opakovaného zanášení údajů a bude přínosem pro všechny cestující, neboť se sníží průměrný čas potřebný pro překročení hranice i čekací doba na hraničních přechodech. Skutečnost, že se nebudou muset znovu zanášet údaje ostatních cestujících, kteří jsou již registrováni v systému EES, také sníží čekací dobu na hranici pro cestující vstupující do schengenského prostoru jen jednou. Tato doba uchovávání údajů bude rovněž nezbytná pro usnadnění překračování hranic pomocí zrychlených postupů a samoobslužných systémů. Toto usnadnění postupů závisí na údajích zaregistrovaných v systému. Kratší doba uchovávání údajů by měla negativní dopad na trvání hraničních kontrol. Kratší doba uchovávání údajů by rovněž omezila počet cestujících, kteří mohou usnadnění postupů využít, a byla by tedy v rozporu s uváděným cílem EES, tj. zjednodušit překračování hranic.

- (27) Pro údaje o osobách, které neopustily území členských států během povolené doby pobytu, je třeba stanovit tutéž pětiletou dobu uchovávání údajů, aby se podpořil proces zjišťování jejich totožnosti a jejich návratu; totéž platí pro údaje o osobách, jimž byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu (nebo na základě cestovního víza). Tyto údaje by se měly vymazat po pěti letech, ledaže by důvody pro jejich vymazání nastaly dříve.
- (28) Měla by být stanovena přesná pravidla pro odpovědnost za vývoj a provoz systému EES a pro odpovědnost členských států za připojení k systému EES. Za řízení vývoje a provozu centralizovaného systému EES by měla v souladu s tímto nařízením odpovídat Agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1077/2011¹¹ a příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 1077/2011 by měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (29) Měla by být stanovena pravidla pro odpovědnost členských států za újmu, která vznikne z jakéhokoli porušení tohoto nařízení.
- (30) Na zpracování osobních údajů při uplatňování tohoto nařízení prováděné členskými státy se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES¹², s výjimkou případů, kdy toto zpracování provádějí určené orgány členských států nebo jejich orgány provádějící ověření pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů.
- (31) Zpracování osobních údajů prováděné orgány členských států pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů by mělo podléhat normám o ochraně osobních údajů podle vnitrostátního práva, které jsou v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV¹³.
- (32) Osobní údaje získané členskými státy podle tohoto nařízení by neměly být předávány nebo zpřístupňovány žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani soukromému subjektu usazenému v Unii nebo mimo ni, s výjimkou jednotlivých případů, kdy je to nezbytné pro umožnění zjištění totožnosti státního příslušníka třetí země v souvislosti s jeho navrácením, a to za přísných podmínek.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. L 286, 1.11.2011, s. 1).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

¹³ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

- (33) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹⁴ se vztahuje na činnosti orgánů a institucí Unie při plnění jejich úkolů jako orgánů pověřených provozním řízením systému EES.
- (34) Nezávislé orgány dozoru, ustavené v souladu s článkem 28 směrnice 95/46/ES, by měly sledovat zákonnost zpracování osobních údajů členskými státy, zatímco evropský inspektor ochrany údajů, ustavený nařízením (ES) č. 45/2001, by měl sledovat činnost orgánů a institucí Unie související se zpracováním osobních údajů. Evropský inspektor ochrany údajů a orgány dozoru by měly při sledování systému EES vzájemně spolupracovat.
- (35) Vnitrostátní orgány dozoru, ustavené v souladu s článkem 25 rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV, by měly sledovat zákonnost zpracování osobních údajů členskými státy pro účely vymáhání práva, zatímco vnitrostátní orgány dozoru, ustavené v souladu s článkem 33 rozhodnutí 2009/371/SVV by měly sledovat zákonnost činností zpracování údajů vykonávaných úřadem Europol.
- (36) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který své stanovisko předložil dne
- (37) Návrh stanoví přísná pravidla pro přístup do systému EES a nezbytné záruky. Stanoví rovněž právo fyzických osob na přístup k údajům, jejich opravu, vymazání a nápravu (zejména právo na soudní přezkum), jakož i dohled na všechny úkony zpracování údajů vykonávané nezávislými veřejnými orgány. Toto nařízení tudíž dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na důstojnost (článek 1 Listiny), zákaz otroctví a nucené práce (článek 5 Listiny), právo na svobodu a bezpečnost (článek 6 Listiny), respektování soukromého a rodinného života (článek 7 Listiny), ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny), právo na nediskriminaci (článek 21 Listiny), práva dítěte (článek 24 Listiny), práva starších osob (článek 25 Listiny), práva osob se zdravotním postižením (článek 26 Listiny) a právo na účinnou právní ochranu (článek 47 Listiny).
- (38) Účinné sledování uplatňování tohoto nařízení by mělo být pravidelně hodnoceno. Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce ukládané za porušení tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování.
- (39) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁵.
- (40) Zřízení společného systému EES a určení společných povinností, podmínek a postupů pro využívání údajů nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, p. 1).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (41) V souvislosti se zahájením provozu systému EES by měl být pozměněn čl. 20 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, jelikož není slučitelný s čl. 77 odst. 2 písm. a) a c) Smlouvy o fungování Evropské unie, a to kvůli skutečnosti, že společná vízová politika nemůže být založena na existenci či neexistenci dvoustranných dohod o zrušení vízové povinnosti, které uzavřely členské státy, a délka povoleného pobytu státních příslušníků třetích zemí by neměla záviset na počtu a obsahu těchto dvoustranných dohod. Systém EES by navíc nemohl zohlednit a vypočítat délku povoleného pobytu státních příslušníků třetích zemí, kteří nepodléhají vízové povinnosti a na které se vztahují tyto dohody; je tudíž třeba je nezahrnovat.
- (42) Předpokládané náklady související se systémem EES jsou nižší než rozpočet vyčleněný pro inteligentní hranice v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014¹⁶. Po přijetí tohoto nařízení by Komise v souladu s čl. 5 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 515/2014 měla částku, která je v současnosti přidělena na vývoj systémů informačních technologií, prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci přerozdělit na podporu řízení migračních toků přes vnější hranice.
- (43) Toto nařízení, kterým se zřizuje systém EES, nahrazuje povinnost opatřovat cestovní pasy státních příslušníků třetích zemí razítkem, která se vztahuje na všechny přístupující členské státy. Při výpočtu délky povoleného pobytu v schengenském prostoru by neměly být brány v úvahu pobyty v členských státech, které v souladu se svými akty o přistoupení dosud neuplatňují schengenské *acquis* v plném rozsahu. Tyto členské státy by měly pobyt státních příslušníků třetích zemí registrovat do systému EES, ale automatizovaný kalkulátor systému by jej neměl započítávat do povolené délky pobytu.
- (44) Tímto nařízením není dotčeno použití směrnice 2004/38/ES.
- (45) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (46) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹⁷; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (47) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES¹⁸; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (48) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (Úř. věst. L 10, 20.5.2014, s. 143).

¹⁷ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

¹⁸ Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

schengenského *acquis*¹⁹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES²⁰.

- (49) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*²¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES²² a s článkem 3 rozhodnutí 2008/149/SVV²³.
- (50) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*²⁴, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU²⁵ a článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/349/EU²⁶.
- (51) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011,

¹⁹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁰ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

²¹ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

²² Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

²³ Rozhodnutí Rady 2008/149/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50).

²⁴ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

²⁵ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

²⁶ Rozhodnutí Rady 2011/349/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 1).

KAPITOLA I
Obecná ustanovení

Článek 1
Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje „systém vstupu/výstupu“ (dále jen „systém EES“), který slouží k zaznamenávání a uchovávání data, času a místa vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí, kteří překračují vnější hranice členských států, k výpočtu délky jejich pobytu a k vydávání výstražných upozornění určených členským státům v případě překročení povolené délky pobytu, jakož i k zaznamenávání data, času a místa odepření vstupu státním příslušníkům třetích zemí, jimž byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu (nebo na základě cestovního víza), a údajů o orgánu členského státu, který vstup odepřel, a důvodech tohoto odepření.
2. Toto nařízení rovněž stanoví v kapitole IV podmínky, za nichž mohou určené donucovací orgány členských států a Evropský policejní úřad (Europol) získat konzultační přístup do systému EES za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů.

Článek 2
Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu (nebo s cestovním vízem) na území členských států, kteří při překračování vnějších hranic členských států podléhají hraničním kontrolám podle nařízení (EU) 2016/399. Při vstupu na území členských států a výstupu z jejich území se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb podle práva Unie, a kteří nemají pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES.
2. Toto nařízení se vztahuje rovněž na státní příslušníky třetích zemí, jimž je v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2016/399 odepřen vstup na území členských za účelem krátkodobého pobytu (nebo na základě cestovního víza).
3. Toto nařízení se nevztahuje na:
 - a) rodinné příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, kteří jsou držiteli pobytové karty podle uvedené směrnice;
 - b) rodinné příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících v souladu s právem Unie práva na volný pohyb, kteří mají pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES;
 - c) držitele povolení k pobytu podle čl. 2 bodu 16 nařízení (EU) 2016/399, na něž se nevztahují písmena a) a b) tohoto odstavce;
 - d) držitele dlouhodobých víz;
 - e) státní příslušníky Andorry, Monaka a San Marina;

- f) osoby nebo kategorie osob, které jsou osvobozeny od hraničních kontrol nebo využívají usnadnění postupů pro překračování hranic podle čl. 6a odst. 3 písm. d), e) a f) nařízení (EU) 2016/399.

Toto nařízení se nevztahuje na rodinné příslušníky uvedené v odst. 3 prvním pododstavci písm. a) a b) ani tehdy, pokud nedoprovázejí či nenásledují občana Unie nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb.

4. Ustanovení tohoto nařízení týkající se výpočtu délky pobytu a vydávání výstražných upozornění určených členským státům v případě překročení povolené délky pobytu se nevztahují na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb podle práva Unie, a kteří nemají pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES.

Článek 3 Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- (1) „vnějšími hranicemi“ vnější hranice podle definice v čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) 2016/399;
- (2) „pohraničními orgány“ příslušné orgány pověřené vnitrostátními právními předpisy k provádění kontrol osob na hraničních přechodech na vnějších hranicích v souladu s nařízením (EU) 2016/399;
- (3) „imigračními orgány“ příslušné subjekty pověřené vnitrostátními právními předpisy k posuzování podmínek pobytu státních příslušníků třetích zemí na území členských států a souvisejícímu rozhodování;
- (4) „vízovými orgány“ příslušné orgány, včetně ústředních vízových orgánů a orgánů odpovědných za vydávání víz na vnějších hranicích, které jsou v jednotlivých členských státech příslušné pro posuzování žádostí o vízum a rozhodování o nich a pro rozhodování o prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení anebo prodloužení jeho platnosti;
- (5) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu článku 20 Smlouvy, s výjimkou osob, které na základě dohod mezi Unií nebo dohod mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetími zeměmi na straně druhé požívají práva volného pohybu rovnocenného právu občanů Unie;
- (6) „cestovním dokladem“ pas nebo jiný rovnocenný doklad, který držitele opravňuje překračovat vnější hranice a do něhož lze vyznačit vízum;
- (7) „krátkodobým pobytem“ pobyt na území členských států kratší než 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů;
- (8) „krátkodobým vízem“ oprávnění udělené členským státem pro předpokládaný pobyt na území členských států kratší než 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů;
- (9) „cestovním vízem“ oprávnění udělené členským státem pro předpokládaný pobyt na území dvou nebo více členských států delší než 90 dnů během jakéhokoliv

období 180 dnů, pokud žadatel nezamýšlí pobývat na území téhož členského státu po dobu delší než 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů;

- (10) „dopravcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž povoláním je poskytovat přepravu osob;
- (11) „příslušným členským státem“ členský stát, který vložil údaje do systému EES;
- (12) „ověřením“ proces porovnání souboru údajů, jehož účelem je zjistit, zda je deklarovaná totožnost správná (kontrola porovnáním dvou údajů);
- (13) „zjištěním totožnosti“ proces určení totožnosti osoby pomocí prohledávání databáze podle vícenásobných souborů údajů (kontrola porovnáním více údajů);
- (14) „alfanumerickými údaji“ údaje vyjádřené písmeny, číslicemi, zvláštními znaky, mezerami a interpunkčními znaménky;
- (15) „údaji o otiscích prstů“ údaje týkající se otisků ukazováčku, prostředníčku, prsteníčku a malíčku na pravé ruky, a jestliže tyto chybějí, pak na levé ruce, případně latentní otisky prstů;
- (16) „zobrazením obličeje“ digitální zobrazení obličeje v dostatečném obrazovém rozlišení a kvalitě určené k použití při automatizovaném porovnávání biometrických prvků;
- (17) „biometrickými údaji“ údaje o otiscích prstů a zobrazení obličeje;
- (18) „osobou překračující povolenou délku pobytu“ státní příslušník třetí země, který nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu na území členských států;
- (19) „agenturou eu-LISA“ Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva zřízená nařízením (EU) č. 1077/2011;
- (20) „agenturou Frontex“ Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004;
- (21) „orgánem dozoru“ orgány dozoru zřízené podle článku 28 směrnice 95/46/ES;
- (22) „vnitrostátním orgánem dozoru“ pro účely vymáhání práva orgány dohledu ustavené v souladu s článkem 25 rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV;
- (23) „vnitrostátním kontrolním orgánem“ orgány dozoru zřízené podle článku 33 rozhodnutí 2009/371/SVV;
- (24) „údaji systému EES“ všechny údaje uložené v ústředním systému v souladu s články 13, 14, 15, 16, 17 a 18;
- (25) „vymáháním práva“ prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů;

- (26) „teroristickými trestnými činy“ trestné činy podle vnitrostátního práva, které odpovídají nebo jsou rovnocenné trestným činům podle článků 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV;
- (27) „závažnými trestnými činy“ trestné činy, které odpovídají nebo jsou rovnocenné trestným činům podle čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, které lze podle vnitrostátního práva potrestat odnětím svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky nebo ochranným opatřením spojeným s omezením svobody ve stejné délce.
2. Pojmy definované v článku 2 směrnice 95/46/ES mají v tomto nařízení stejný význam, pokud zpracování osobních údajů provádějí orgány členských států za účelem uvedeným v článku 5 tohoto nařízení.
3. Pojmy definované v článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV mají v tomto nařízení stejný význam, pokud zpracování osobních údajů provádějí orgány členských států pro účely vymáhání práva.

Článek 4 *Uspořádání systému EES*

Úkoly spojenými s vývojem a provozním řízením systému EES včetně funkce pro zpracovávání biometrických údajů podle čl. 14 odst. 1 písm. f) a článku 15 se pověřuje Agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (dále jen „agentura eu-LISA“) zřízená nařízením (EU) č. 1077/2011.

Článek 5 *Účel systému EES*

Systém EES zaznamenává a uchovává údaje o datu, čase a místě vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí, kteří překračují vnější hranice, a odepření jejich vstupu, a poskytuje členským státům přístup k těmto údajům, čímž pomáhá:

- a) zlepšit účinnost hraničních kontrol díky výpočtu a sledování délky povoleného pobytu státních příslušníků třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu (nebo s cestovním vízem) při jejich vstupu a výstupu;
- b) identifikovat všechny osoby, které nesplňují nebo přestaly splňovat podmínky pro vstup na území členských států nebo pobyt na tomto území;
- c) umožnit identifikaci a odhalování osob překračujících povolenou délku pobytu (rovněž na území členských států) a umožnit vnitrostátním orgánům členských států přijmout vhodná opatření včetně zlepšení možností pro navracení;
- d) umožnit elektronickou kontrolu odepření vstupu v systému EES;
- e) snížit zátěž příslušníků pohraniční stráže, pokud jde o kontroly, které lze automatizovat, a umožnit jim lépe se soustředit na posuzování státních příslušníků třetích zemí;
- f) umožnit konzulátům přístup k informacím o využití předchozích víz v souladu s právními předpisy;

- g) informovat státní příslušníky třetích zemí o délce jejich povoleného pobytu;
- h) shromažďovat statistické údaje týkající se vstupů a výstupů, odepření vstupu a překračování povolené délky pobytu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, s cílem zlepšit posuzování rizika překročení délky povoleného pobytu a podporovat fakticky podloženou tvorbu politik EU v oblasti migrace;
- i) potírat podvodné zneužívání totožnosti;
- j) přispět k prevenci, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů;
- k) umožnit identifikaci a zadržení teroristů, osob podezřelých z trestné činnosti, jakož i obětí překračujících vnější hranice;
- l) umožnit vydávání informací o předešlých cestách teroristů, osob podezřelých z trestné činnosti, jakož i obětí v zájmu vyšetřování souvisejících s terorismem nebo závažnou trestnou činností.

Článek 6

Technická architektura systému EES

1. Systém EES se skládá:
 - a) z ústředního systému;
 - b) z jednotného vnitrostátního rozhraní (NUI) v členských státech se společnými technickými specifikacemi, které je ve všech členských státech stejné a které umožňuje připojení vnitrostátních pohraničních infrastruktur v členských státech k ústřednímu systému;
 - c) ze zabezpečeného komunikačního kanálu mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS;
 - d) z komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem a vnitrostátními jednotnými rozhraními.
2. Ústřední systém EES je umístěn ve dvou technických zařízeních agentury eu-LISA. Zajišťuje funkce podle tohoto nařízení v souladu s podmínkami dostupnosti, kvality a rychlosti ve smyslu čl. 34 odst. 3.
3. Aniž je dotčeno rozhodnutí Komise 2008/602/ES²⁷, některé hardwarové a softwarové součásti komunikační infrastruktury systému EES se sdílejí s komunikační infrastrukturou VIS v souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 2004/512/ES. Vedle stávající virtuální privátní sítě VIS bude zřízena oddělená virtuální privátní síť vyhrazená pro systém EES, aby bylo zajištěno logické oddělení údajů systémů VIS a EES.

²⁷ Rozhodnutí Komise 2008/602/ES ze dne 17. června, kterým se pro vývojovou fázi stanoví fyzická architektura a požadavky na vnitrostátní uživatelská rozhraní a komunikační infrastrukturu mezi centrálním VIS a vnitrostátními uživatelskými rozhraními (Úř. věst. L 194, 23.7.2008, p. 3).

Článek 7 *Interoperabilita s VIS*

1. Agentura eu-LISA zřídí zabezpečený komunikační kanál mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS, aby byla zajištěna interoperabilita mezi systémy EES a VIS. Přímé vzájemné konzultace mezi systémy jsou možné pouze v případech, kdy je povoluje toto nařízení i nařízení (ES) č. 767/2008.
2. Požadavek na interoperabilitu umožní pohraničním orgánům používajícím systém EES nahlédnout do VIS ze systému EES s cílem:
 - a) získávat a importovat údaje týkající se víz přímo z VIS s cílem vytvořit nebo aktualizovat individuální soubor držitele víza v systému EES podle článků 13, 14 a 16 tohoto nařízení a článku 18a nařízení (ES) č. 767/2008;
 - b) získávat a importovat údaje týkající se víz přímo z VIS s cílem aktualizovat systém EES v případě, že je vízum prohlášeno za neplatné, zrušeno či jeho platnost je prodloužena, podle článku 17 tohoto nařízení a článků 13, 14 a 18a nařízení (ES) č. 767/2008;
 - c) ověřit pravost a platnost víza a/nebo zjišťovat, zda jsou splněny podmínky pro vstup na území členských států podle článku 6 nařízení (EU) 2016/399, jak je uvedeno v článku 21 tohoto nařízení a v čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 767/2008;
 - d) ověřit na vnějších hranicích, zda státní příslušník třetí země osvobozený od vízové povinnosti byl již zaregistrován v systému EES v souladu s článkem 21 tohoto nařízení a článkem 19a nařízení (ES) č. 767/2008;
 - e) ověřit totožnost držitele víza na vnějších hranicích – není-li ji možné ověřit v systému EES – prostřednictvím otisků prstů ve VIS v souladu s článkem 21 tohoto nařízení a čl. 18 odst. 6 nařízení (ES) č. 767/2008.
3. Požadavek na interoperabilitu umožní vízovým orgánům používajícím systém VIS nahlédnout do systému EES z VIS s cílem:
 - a) posuzovat žádosti o víza a přijímat rozhodnutí související s těmito žádostmi v souladu s článkem 22 tohoto nařízení a čl. 15 odst. 4 nařízení (ES) č. 767/2008;
 - b) aktualizovat v systému EES údaje týkající se víz v případě, že je vízum prohlášeno za neplatné, zrušeno či jeho platnost je prodloužena, podle článku 17 tohoto nařízení a článků 13 a 14 nařízení (ES) č. 767/2008.

Článek 8 *Přístup do systému EES pro vkládání, změny, vymazávání a prohlížení údajů*

1. Přístup do systému EES pro vkládání, změny, vymazávání a prohlížení údajů uvedených v článcích 13, 14, 15, 16, 17 a 18 je vyhrazen výhradně řádně zmocněným pracovníkům orgánů členských států, které jsou k tomu oprávněny pro účely stanovené v článcích 21 až 32. Tento přístup je omezen na rozsah nezbytný pro výkon úkolů v souladu s uvedeným účelem a musí být přiměřený sledovaným cílům.
2. Každý členský stát určí příslušné vnitrostátní orgány, včetně pohraničních, vízových a imigračních orgánů. Řádně zmocnění pracovníci mají přístup do systému EES za účelem vkládání, změn, vymazávání nebo prohlížení údajů. Každý členský stát neprodleně oznámí

seznam těchto orgánů agentury eu-LISA. V tomto seznamu se u každého orgánu uvede, za jakým účelem je mu umožněn přístup k údajům systému EES.

Do tří měsíců ode dne uvedení systému EES do provozu podle článku 60 bude souhrnný seznam těchto orgánů zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě změn v tomto seznamu zveřejňuje agentura eu-LISA aktualizovaný souhrnný seznam jednou ročně.

Článek 9 *Obecné zásady*

1. Každý příslušný orgán oprávněný k přístupu do systému EES zajistí, aby byl systém EES využíván v nezbytných případech, náležitým způsobem a přiměřeně.
2. Každý příslušný orgán zajistí, aby při využívání systému EES nebyli příslušníci třetích zemí diskriminováni na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženství nebo vyznání, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace a aby byla plně respektována jejich lidská důstojnost a integrita. Zvláštní pozornost se věnuje specifické situaci dětí, starších osob a osob se zdravotním postižením. Zejména v případě uchovávání údajů dětí musí být prvořadým hlediskem zájem dítěte.

Článek 10 *Automatizovaný kalkulátor a povinnost informovat státní příslušníky třetích zemí o zbývajícím povolené době pobytu*

1. Systém EES zahrnuje automatizovaný mechanismus, který udává maximální povolenou délku pobytu každého státního příslušníka třetí země s povolením ke krátkodobému pobytu (nebo pobytu na základě cestovního víza) v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/399, registrovaného v tomto systému.

Nevztahuje se na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb podle práva Unie, a kteří nemají pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES.
2. Automatizovaný mechanismus:
 - a) při vstupu na hranice informuje příslušné orgány o povolené délce pobytu a o tom, zda byl využit počet povolených vstupů v rámci jednorázového nebo dvourázového víza;
 - b) při výstupu identifikuje státní příslušníky třetích zemí, kteří překročili povolenou délku pobytu.
3. Pohraniční orgány informují státního příslušníka třetí země o maximálním počtu dnů povoleného pobytu, který zohledňuje počet vstupů a délku povoleného pobytu stanovenou ve vízu [nebo cestovním vízu], jak je uvedeno v čl. 8 odst. 9 nařízení (EU) 2016/399.
4. Při výpočtu délky povoleného pobytu v schengenském prostoru se neberou v úvahu pobyty v členských státech, které v souladu se svými akty o přistoupení dosud neuplatňují schengenské *acquis* v plném rozsahu. Tyto členské státy zaregistrují pobyty státních příslušníků třetích zemí do systému EES. Automatizovaný mechanismus systému EES však pobyty v členských státech, které dosud plně neuplatňují schengenské *acquis*, nezapočítává do povolené délky pobytu.

Článek 11

Informační mechanismus

1. Systém EES zahrnuje mechanismus, který neprodleně po uplynutí povolené délky pobytu automaticky identifikuje záznamy o vstupu/výstupu, u nichž chybějí výstupní údaje, a záznamy, u kterých byla překročena maximální povolená délka pobytu.
2. Určené příslušné vnitrostátní orgány musí mít k dispozici systémem vytvořený seznam, který obsahuje údaje uvedené v člancích 14 a 15 o všech identifikovaných osobách překračujících povolenou délku pobytu.

Článek 12

On-line služba

1. Aby si státní příslušníci třetích zemí mohli kdykoli ověřit zbývající povolenou délku pobytu, budou moci využít zabezpečený internetový přístup k on-line službě provozované ve dvou technických zařízeních agentury eu-LISA, kde zadají údaje požadované podle čl. 14 odst. 1 písm. b) společně s předpokládanými daty vstupu a výstupu. Na základě toho jim on-line služba vygeneruje odpověď ve formátu „OK/není OK“. On-line služba používá samostatnou databázi určenou pouze k nahlížení, aktualizovanou denně pomocí jednosměrného získání minimálně nezbytné podmnožiny údajů systému EES.
2. Dopravci mohou prostřednictvím zabezpečeného internetového přístupu k on-line službě uvedené v odstavci 1 ověřit, zda státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli jednorázového nebo dvourázového víza, již toto vízum využili. Dopravce musí poskytnout údaje uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. d). Na základě toho získají dopravci odpověď on-line služby ve formátu „OK/není OK“. Dopravci mohou zaslané informace a obdržené odpovědi uchovávat.
3. Podrobná pravidla týkající se podmínek fungování on-line služby a pravidla pro ochranu údajů a bezpečnost týkající se on-line služby se přijímají přezkumným postupem podle čl. 61 odst. 2.

KAPITOLA II

Vkládání a používání údajů pohraničními orgány

Článek 13

Postupy pro vkládání údajů do systému EES

1. Pohraniční orgány ověří totožnost státního příslušníka třetí země a v souladu s článkem 21 také to, zda mu byl v systému EES již dříve vytvořen individuální soubor. Pokud státní příslušník třetí země použije pro předběžné zanesení údajů nebo pro provedení hraniční kontroly samoobslužný systém, může být toto ověření provedeno prostřednictvím tohoto samoobslužného systému.
2. Pokud byl dané osobě již dříve vytvořen individuální soubor, pohraniční orgán v případě potřeby aktualizuje údaje v něm zaznamenané a vloží záznam o vstupu/výstupu pro každý vstup a výstup v souladu s články 14 a 15 nebo případně záznam o odepření vstupu v souladu s článkem 16. Tento záznam se propojí s individuálním souborem dotyčného státního příslušníka třetí země. Případně se do individuálního souboru doplní údaje uvedené v čl. 17 odst. 1 a do záznamu o vstupu/výstupu státního příslušníka třetí země se doplní údaje uvedené v čl. 17 odst. 3 a 4. Do individuálního souboru státního příslušníka

třetí země se doplní různé cestovní doklady a totožnosti legálně použité touto osobou. Pokud byl dané osobě zaregistrován nějaký dřívější soubor a státní příslušník třetí země předloží cestovní doklad, který se liší od dříve registrovaného dokladu, údaje stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. f) musí být rovněž aktualizovány, lze-li zobrazení obličeje zaznamenané v čipu nového cestovního dokladu získat v elektronické podobě.

3. Pokud je nezbytné vytvořit nebo aktualizovat údaje v individuálním souboru držitele víza, pohraniční orgány mohou získávat a importovat údaje uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. d), e) a g) přímo z VIS v souladu s článkem 18a nařízení (ES) č. 767/2008.
4. V případě, kdy státní příslušník třetí země dosud nemá záznam v systému EES, vytvoří pohraniční orgán individuální soubor dané osoby tím, že vloží příslušné údaje uvedené v člancích 14, 15 a 16.
5. Pokud státní příslušník třetí země využije pro předběžné zanesení údajů samoobslužný systém, použije se článek 8c nařízení (EU) 2016/399. V tomto případě může státní příslušník třetí země předběžně zanést údaje do individuálního souboru nebo případně údaje, které je nutné aktualizovat. Tyto údaje potvrdí pohraniční stráž po přijetí rozhodnutí, zda povolí nebo odepře vstup, v souladu s nařízením (EU) 2016/399. Ověření stanovené v odstavci 1 tohoto článku se provádí prostřednictvím samoobslužného systému. Údaje podle čl. 14 odst. 1 písm. d), e) a g) lze získávat a importovat přímo z VIS.
6. Pokud státní příslušník třetí země využije pro provedení hraniční kontroly samoobslužný systém, použije se článek 8d nařízení (EU) 2016/399. V tomto případě se ověření stanovené v odstavci 1 tohoto článku provede prostřednictvím samoobslužného systému.
7. Pokud státní příslušník třetí země využije k překročení vnější hranice elektronickou bránu, použije se článek 8d nařízení (EU) 2016/399. V tomto případě se odpovídající registrace záznamu o vstupu/výstupu a propojení tohoto záznamu s příslušným individuálním souborem provede prostřednictvím elektronické brány.
8. Pokud je nezbytné vytvořit individuální soubor nebo aktualizovat zobrazení obličeje uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. f), lze zobrazení obličeje v elektronické podobě získat z elektronického strojově čitelného cestovního dokladu (eMRTD) a vložit je do individuálního souboru pouze tehdy, pokud bylo ověřeno, že zobrazení obličeje zaznamenané na čipu eMRTD odpovídá zobrazení obličeje dotčeného státního příslušníka třetí země pořízenému na místě.

Článek 14 *Osobní údaje držitelů víz*

1. Pohraniční orgán vytvoří individuální soubor státního příslušníka třetí země, který je držitelem víza, tím, že vloží tyto údaje:
 - a) příjmení; křestní jméno (jména); datum narození; státní příslušnost (příslušnosti); pohlaví;
 - b) druh, číslo a třípísmenný kód země, která vydala cestovní doklad (doklady);
 - c) datum skončení platnosti cestovního dokladu (cestovních dokladů);
 - d) číslo vízového štítku krátkodobého víza, včetně třípísmenného kódu vydávajícího členského státu, druhu víza, data skončení maximální délky pobytu povolené

- vízem, které je třeba aktualizovat při každém vstupu, a případně datum skončení platnosti víza;
- e) při prvním vstupu na základě krátkodobého víza počet vstupů a povolenou dobu pobytu, jak jsou uvedeny na vízovém štítku;
 - f) zobrazení obličeje, pokud možno získané v elektronické podobě z elektronického strojově čitelného cestovního dokladu (eMRTD), a pokud to není možné, pořízené na místě;
 - g) číslo vízového štítku cestovního víza, druh víza a případně datum skončení platnosti víza.
2. Při každém vstupu státního příslušníka třetí země, který je držitelem víza, se do záznamu o vstupu/výstupu vloží následující údaje. Tento záznam se propojí s individuálním souborem dotyčného státního příslušníka třetí země pomocí individuálního referenčního čísla vygenerovaného systémem EES při vytváření souboru:
- a) datum a čas vstupu;
 - b) hraniční přechod a orgán, který udělil povolení ke vstupu.
3. Při každém výstupu se do záznamu o vstupu/výstupu vloží tyto údaje, které se propojí s individuálním souborem daného státního příslušníka třetí země, který je držitelem víza:
- a) datum a čas výstupu;
 - b) hraniční přechod výstupu.
4. Pokud ihned po uplynutí povolené délky pobytu chybějí údaje o výstupu, systém označí záznam o vstupu/výstupu značkou nebo vlajkou a údaje státního příslušníka třetí země, který je držitelem víza a který překročil povolenou délku pobytu, se vloží do seznamu uvedeného v článku 11.
5. Za účelem vytvoření individuálního souboru státního příslušníka třetí země, který je držitelem víza, může pohraniční orgán získávat a importovat údaje uvedené v odst. 1 písm. d), e) a g) přímo z VIS v souladu s článkem 18a nařízení (ES) č. 767/2008.

Článek 15

Osobní údaje státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti

1. Do individuálního souboru státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, vloží pohraniční orgán údaje stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. a), b), c) a f). Dále do individuálního souboru vloží otisky čtyř prstů – ukazováčku, prostředníčku, prsteníčku a malíčku – na pravé ruce, a jestliže tyto chybí, pak na levé ruce, v souladu se specifikacemi pro rozlišení a využití otisků prstů přijatými Komisí postupem podle čl. 61 odst. 2. Na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, se vztahují ustanovení čl. 14 odst. 2 až čl. 14 odst. 4.
2. Děti mladší 12 let jsou z právních důvodů osvobozeny od povinnosti poskytnout otisky prstů.
3. Osoby, u nichž je odebrání otisků prstů fyzicky nemožné, jsou z věcných důvodů osvobozeny od povinnosti poskytnout otisky prstů.

Pokud je však tato nemožnost dočasné povahy, je daná osoba povinna poskytnout otisky prstů při následujícím vstupu. Pohraniční orgány jsou oprávněny požadovat bližší vysvětlení, proč není poskytnutí otisků prstů dočasně možné.

Členské státy zajistí, aby v případě potíží se získáním otisků prstů byly k dispozici vhodné postupy respektující důstojnost dotyčné osoby.

4. Pokud je dotyčná osoba osvobozena od povinnosti poskytnout otisky prstů z právních nebo věcných důvodů podle odstavce 2 nebo 3, označí se dotčená položka jako „nepoužije se“. Systém umožní odlišit případy, kdy poskytnutí otisků prstů není vyžadováno z právních důvodů, od případů, kdy nemohou být poskytnuty z věcných důvodů.

Článek 16

Osobní údaje státních příslušníků třetích zemí, jimž byl odepřen vstup

1. Pokud pohraniční orgán přijal v souladu s článkem 14 a přílohou V nařízení (EU) 2016/399 rozhodnutí o odepření vstupu na území členských států státnímu příslušníku třetí země uvedenému v čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení a pokud danému státnímu příslušníku třetí země dosud nebyl zaregistrován soubor v systému EES, pohraniční orgán vytvoří individuální soubor, do něhož vloží údaje požadované podle čl. 14 odst. 1 u státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli víza, a údaje požadované podle čl. 15 odst. 1 u státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti.
2. Za účelem vytvoření individuálního souboru státního příslušníka třetí země, který je držitelem víza, může pohraniční orgán získávat a importovat údaje uvedené v odst. 1 písm. d), e) a g) přímo z VIS v souladu s článkem 18a nařízení (ES) č. 767/2008.
3. U státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli víza, i státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti se do samostatného záznamu o odepření vstupu vloží následující údaje:
 - a) datum a čas odepření vstupu;
 - b) název hraničního přechodu;
 - c) název orgánu, který vstup odepřel;
 - d) písmeno (písmena) korespondující s důvodem (důvody) odepření vstupu podle části B přílohy V nařízení (EU) 2016/399.
4. Existuje-li již dřívější soubor zaznamenaný v systému EES, údaje uvedené v odstavci 2 se doplní do existujícího souboru.

Článek 17

Údaje, které se doplní v případě zrušení, prohlášení za neplatné či prodloužení platnosti povolení k pobytu

1. Pokud bylo přijato rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu nebo víza či jeho prohlášení za neplatné nebo o prodloužení délky povoleného pobytu nebo platnosti víza, doplní příslušný orgán, který rozhodnutí přijal, do individuálního souboru tyto údaje:

- a) informaci o statusu uvádějící, že povolení k pobytu nebo vízum bylo zrušeno nebo prohlášeno za neplatné nebo že platnost povolení k pobytu nebo víza byla prodloužena;
 - b) název orgánu, který povolení k pobytu nebo vízum zrušil nebo prohlásil za neplatné nebo prodloužil délku povoleného pobytu nebo platnost víza;
 - c) místo a datum vydání rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu nebo víza nebo jeho prohlášení za neplatné nebo o prodloužení délky povoleného pobytu nebo platnosti víza;
 - d) číslo nového vízového štítku včetně třípísmenného kódu vydávající země;
 - e) dobu prodloužení povolené doby pobytu;
 - f) nové datum konce platnosti povolení k pobytu nebo víza.
2. Pokud bylo přijato rozhodnutí o zrušení víza či jeho prohlášení za neplatné nebo o prodloužení platnosti víza, vízový orgán, který rozhodnutí přijal, neprodleně získá přímo z VIS údaje uvedené v odstavci 1 tohoto článku a importuje je do systému EES v souladu s články 13 a 14 nařízení (ES) č. 767/2008.
3. V záznamu o vstupu/výstupu se uvádí důvod (důvody) zrušení povolení k pobytu, tedy:
- a) důvody vyhoštění dané osoby;
 - b) jakékoli jiné rozhodnutí přijaté příslušnými orgány členského státu v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy, jež vedlo k vyhoštění nebo odjezdu státního příslušníka třetí země, který nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky pro vstup na území členských států nebo pobyt na tomto území.
4. V záznamu o vstupu/výstupu se uvádějí důvody prodloužení délky povoleného pobytu.
5. Pokud osoba opustila území členských států nebo z něj byla vyhoštěna na základě rozhodnutí uvedeného v odstavci 3, příslušný orgán vloží tento údaj v souladu s čl. 13 odst. 2 do záznamu o vstupu/výstupu pro konkrétní daný vstup.

Článek 18

Údaje, které se doplní v případě vyvrácení domněnky, že státní příslušník třetí země nesplňuje podmínky délky pobytu stanovené článkem 12 nařízení (EU) 2016/399

Aniž je dotčen článek 20, pokud státní příslušník třetí země pobývajícím na území členského státu není registrován v systému EES nebo pokud záznam o vstupu/výstupu neobsahuje po datu uplynutí maximální délky povoleného pobytu údaj o datu výstupu, mohou se příslušné orgány domnívat, že daný státní příslušník třetí země nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky týkající se délky pobytu na území členských států.

V takovém případě se použije článek 12 nařízení (EU) 2016/399, a pokud je tato domněnka vyvrácena důkazem, že daný státní příslušník třetí země dodržel podmínky týkající se krátkodobého pobytu, příslušné orgány vytvoří individuální soubor daného státního příslušníka třetí země v systému EES, je-li to nezbytné, nebo aktualizují poslední záznam o vstupu/výstupu vložením chybějících údajů v souladu s články 14 a 15 nebo vymazáním stávajícího souboru, použije-li se článek 32.

Článek 19

Záložní postupy pro případ technického problému při vkládání údajů do systému EES nebo pro případ selhání systému EES

Pokud je vkládání údajů do ústředního systému EES technicky nemožné nebo pokud ústřední systém selže, ve vnitrostátním jednotném rozhraní se v souladu s článkem 6 dočasně uloží údaje uvedené v článcích 14, 15, 16, 17 a 18. Není-li to možné, údaje se dočasně uloží lokálně. Pro oba případy platí, že údaje se do ústředního systému EES vloží okamžitě po vyřešení technického problému či selhání systému. Členské státy přijmou vhodná opatření a zapojí potřebnou infrastrukturu, vybavení a zdroje, aby zajistily, že toto dočasné lokální ukládání bude možné provádět kdykoli a pro kterýkoli z jejich hraničních přechodů.

Článek 20

Přechodné období a přechodná opatření

1. Po dobu šesti měsíců po zprovoznění systému EES s cílem ověřit při vstupu, zda daný státní příslušník třetí země nepřekročil povolený počet vstupů stanovený jednorázovým nebo dvourázovým vízem, a s cílem ověřit při vstupu a při výstupu, že státní příslušníci třetí země vstupující za účelem krátkodobého pobytu nepřekročili maximální délku povoleného pobytu, budou příslušné pohraniční orgány brát v potaz pobyty na územích členských států v průběhu 180 dnů předcházejících vstupu nebo výstupu, a to tak, že budou kromě údajů o vstupu/výstupu zaznamenaných v systému EES kontrolovat otisk razítka v cestovních dokladech.
2. V případě, že státní příslušník třetí země vstoupil na území členských států a před zprovozněním systému EES toto území dosud neopustil, vytvoří se v souladu s čl. 14 odst. 2 individuální soubor a do záznamu o vstupu/výstupu se v okamžiku výstupu dané osoby vloží datum vstupu uvedené v razítku v cestovním pase. Toto pravidlo není omezeno na dobu šesti měsíců po zprovoznění systému EES uvedenou v odstavci 1. V případě neshody mezi vstupním razítkem a údaji zaznamenanými v systému EES má přednost razítko.

Článek 21

Použití údajů k ověřování na vnějších hranicích

1. Pohraničním orgánům je umožněn přístup do systému EES za účelem ověření totožnosti a předchozí registrace státního příslušníka třetí země, aktualizace údajů zaregistrovaných v systému EES, je-li to nezbytné, a za účelem nahlížení do jeho údajů v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů ochrany hranic.
2. Příslušnému orgánu je umožněno vyhledávat podle odstavce 1 pomocí údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. a), b) a c).

Dále v případě státních příslušníků třetích zemí, na které se pro překročení vnějších hranic vztahuje vízová povinnost, mohou pohraniční orgány pro účely nahlédnutí do VIS pro ověření na vnějších hranicích v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008 spustit vyhledávání stejných alfanumerických údajů ve VIS přímo ze systému EES.

Pokud se při vyhledávání těchto údajů v systému EES ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země jsou zaznamenány v systému EES, pohraniční orgány porovnají zobrazení obličeje státního příslušníka třetí země pořízené na místě se zobrazením obličeje podle čl. 14 odst. 1 písm. f). Pokud na hraničním přechodu není k dispozici technologie k

pořízení zobrazení obličeje na místě, pohraniční orgány v případě státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti provedou ověření otisků prstů v systému EES a v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli víza, provedou ověření otisků prstů přímo ve VIS v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008. Pro ověření otisků prstů držitelů víz ve VIS mohou pohraniční orgány spustit vyhledávání ve VIS přímo ze systému EES, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 6 nařízení (ES) č. 767/2008.

Pokud ověřování zobrazení obličeje nevede k výsledku, ověření se provede za použití otisků prstů, a opačně.

3. Pokud vyhledávání pomocí údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země jsou zaznamenány v systému EES, je příslušnému orgánu umožněno nahlížet do údajů individuálního souboru státního příslušníka třetí země a záznamů o vstupech/výstupech s ním propojených.
4. Pokud vyhledávání alfanumerických údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země nejsou zaznamenány v systému EES, v případech, kdy ověření státního příslušníka třetí země podle odstavce 2 tohoto článku nevede k výsledku nebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti státního příslušníka třetí země, pohraničním orgánům je umožněn přístup k údajům pro účely zjišťování totožnosti podle článku 25.

Kromě toho se použijí tato ustanovení:

- a) pokud v případě státních příslušníků třetích zemí, na které se pro překročení vnějších hranic vztahuje vízová povinnost, vyhledávání ve VIS pomocí údajů uvedených v čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 767/2008 ukáže, že daný státní příslušník třetí země má záznam ve VIS, provede se ověření otisků prstů ve VIS v souladu s čl. 18 odst. 5 nařízení (ES) č. 767/2008. Za tímto účelem může příslušný orgán spustit vyhledávání ve VIS ze systému EES, jak stanoví čl. 18 odst. 6 nařízení (ES) č. 767/2008. Pokud ověření osoby podle odstavce 2 tohoto článku nevedlo k výsledku, pohraniční orgány nahlédnou do údajů ve VIS za účelem zjištění totožnosti v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 767/2008.
 - b) V případě státních příslušníků třetích zemí, na které se pro překročení vnějších hranic nevztahuje vízová povinnost a kteří v návaznosti na zjišťování totožnosti provedené v souladu s článkem 25 nejsou nalezeni v systému EES, se nahlédne do VIS v souladu s článkem 19a nařízení (ES) č. 767/2008. Příslušný orgán může spustit vyhledávání ve VIS ze systému EES v souladu s článkem 19a nařízení (ES) č. 767/2008.
5. Pro státní příslušníky třetích zemí, jejichž údaje jsou již zaznamenány v systému EES, ale jejichž individuální soubor vytvořil v systému EES členský stát, pro nějž v souladu s příslušným aktem o přistoupení není použitelné nařízení (ES) č. 767/2008, nahlédnou pohraniční orgány do VIS v souladu s odst. 4 písm. a) nebo b) tohoto článku v okamžiku, kdy tento státní příslušník třetí země hodlá poprvé po vytvoření individuálního souboru překročit vnější hranice členského státu, pro nějž je nařízení (ES) č. 767/2008 použitelné.

KAPITOLA III

Vkládání údajů a využívání systému EES jinými orgány

Článek 22

Využívání systému EES pro posuzování žádostí o víza a rozhodování o nich

1. Vízové orgány nahlíží do systému EES za účelem posuzování žádostí o víza a přijímání souvisejících rozhodnutí včetně rozhodnutí o prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení anebo prodloužení jeho platnosti v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009²⁸.
2. Vízovému orgánu je umožněno vyhledávat v systému EES přímo z VIS pomocí jednoho nebo více z těchto údajů:
 - a) údaje uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. a), b) a c);
 - b) číslo vízového štítku včetně třípísmenného kódu vydávajícího členského státu podle čl. 14 odst. 1 písm. d);
 - c) biometrické údaje uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. f) a článku 15.
3. Pokud vyhledávání pomocí údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země jsou zaznamenány v systému EES, je vízovému orgánu umožněno nahlížet do údajů v individuálním souboru státního příslušníka třetí země a záznamů o vstupech/výstupech s ním propojených.

Článek 23

Využívání systému EES pro posuzování žádostí o přístup do vnitrostátních programů pro usnadnění postupů

1. Příslušné orgány uvedené v článku 8e nařízení (EU) 2016/399 nahlíží do systému EES za účelem posouzení žádostí o přístup do vnitrostátních programů pro usnadnění postupů uvedených v tomto článku, pokud jde o používání systému EES a přijímání rozhodnutí souvisejících s žádostmi, včetně rozhodnutí, kterými se přístup do vnitrostátních programů pro usnadnění postupů zamítá, ruší nebo se prodlužuje jeho platnost v souladu s uvedeným článkem.
2. Příslušnému orgánu je umožněno vyhledávat pomocí jednoho nebo více údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. a), b), c) a f).
3. Pokud vyhledávání pomocí údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země jsou zaznamenány v systému EES, je příslušnému orgánu umožněno nahlížet do údajů individuálního souboru státního příslušníka třetí země a záznamů o vstupech/výstupech s ním propojených.

Článek 24

Přístup k údajům pro účely ověřování na území členských států

1. Pro účely ověření totožnosti státního příslušníka třetí země a/nebo zjištění, zda jsou splněny podmínky pro vstup na území členských států nebo pobyt na tomto území, je

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

orgánům členských států příslušným pro provádění kontrol na území členských států umožněno vyhledávat pomocí údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. a), b) a c).

Pokud se při vyhledávání ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země jsou zaznamenány v systému EES, příslušné orgány porovnají zobrazení obličeje státního příslušníka třetí země pořízené na místě se zobrazením obličeje podle čl. 14 odst. 1 písm. f). Pokud není k dispozici technologie pro využití zobrazení obličeje na místě, příslušné orgány provedou ověření otisků prstů státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti v systému EES a v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držitelé víza, ve VIS v souladu s článkem 19 nařízení (ES) č. 767/2008.

2. Pokud vyhledávání pomocí údajů uvedených v odstavci 1 ukáže, že údaj o státním příslušníkovi třetí země je zaznamenán v systému EES, je příslušnému orgánu umožněno nahlížet do údajů v individuálním souboru dané osoby a záznamů o vstupech/výstupech s ním propojených.
3. Pokud vyhledávání pomocí údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země nejsou zaznamenány v systému EES, v případech, kdy ověření státního příslušníka třetí země nevede k výsledku nebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti státního příslušníka třetí země, je pohraničním orgánům umožněn přístup k údajům pro účely zjišťování totožnosti podle článku 25.

Článek 25

Přístup k údajům pro zjištění totožnosti

1. Orgány příslušné pro provádění kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích v souladu s nařízením (EU) 2016/399 nebo na území členských států s cílem ověřit, zda jsou splněny podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států, mají přístup k vyhledávání biometrických údajů daného státního příslušníka třetí země uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. f) a čl. 15 odst. 1, a to výhradně za účelem ověření totožnosti všech státních příslušníků třetích zemí, kteří mohli být dříve zaregistrováni v systému EES pod jinou totožností nebo kteří případně nesplňují nebo přestali splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států.

Pokud se při vyhledávání pomocí údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. f) a čl. 15 odst. 1 ukáže, že údaje o tomto státním příslušníkovi třetí země nejsou zaznamenány v systému EES, za účelem zjištění totožnosti se v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 767/2008 nahlédne do údajů ve VIS. Příslušné orgány na vnějších hranicích před jakýmkoli zjišťováním totožnosti ve VIS nejprve nahlédnou do VIS v souladu s články 18 nebo 19a nařízení (ES) č. 767/2008.

Nelze-li otisky prstů daného státního příslušníka třetí země použít nebo nevedlo-li vyhledávání pomocí otisků prstů či zobrazení obličeje k výsledku, provede se vyhledávání pomocí údajů podle čl. 14 odst. 1 písm. a) nebo b), nebo obou.

2. Pokud vyhledávání pomocí údajů uvedených v odstavci 1 ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země jsou zaznamenány v systému EES, je příslušnému orgánu umožněno nahlížet do údajů daného individuálního souboru a propojených záznamů o vstupech/výstupech.

KAPITOLA IV

Postup a podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva

Článek 26
Určené donucovací orgány členských států

1. Členské státy určí donucovací orgány, které jsou oprávněny nahlížet do údajů uložených v systému EES za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů.
2. Každý členský stát vede seznam určených orgánů. Každý členský stát předá agentuře eu-LISA a Komisi prohlášení, jímž oznámí určené orgány; prohlášení může kdykoli změnit nebo nahradit jiným prohlášením. Prohlášení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Každý členský stát určí ústřední přístupový bod, který má přístup do systému EES. Ústřední přístupový bod je orgán členského státu odpovědný za prevenci, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů. Ústřední přístupový bod ověří, zda jsou splněny podmínky žádosti o přístup do systému EES stanovené v článku 29.

Pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy, mohou být určený orgán a ústřední přístupový bod součástí stejné organizace, ovšem ústřední přístupový bod jedná při provádění svých úkolů podle tohoto nařízení nezávisle. Ústřední přístupový bod je oddělen od určených orgánů a nepřijímá od nich pokyny týkající se výsledku ověřování.

Členské státy mohou určit více než jeden ústřední přístupový bod, aby zohlednily svou organizační a správní strukturu při plnění svých ústavních nebo právních požadavků.

4. Každý členský stát předá agentuře eu-LISA a Komisi prohlášení, jímž oznámí ústřední přístupový bod (přístupové body); prohlášení může kdykoli změnit nebo nahradit jiným prohlášením. Prohlášení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.
5. Každý členský stát vede na vnitrostátní úrovni seznam operativních složek v rámci určených orgánů, které mají právo požádat o přístup k údajům uloženým v systému EES prostřednictvím ústředního přístupového bodu (ústředních přístupových bodů).
6. Právo přístupu do systému EES v souladu s články 28 a 29 mají pouze řádně zmocnění pracovníci ústředního přístupového bodu (ústředních přístupových bodů).

Článek 27
Europol

1. Europol určí orgán, který je oprávněn prostřednictvím určeného ústředního přístupového bodu požádat o přístup do systému EES za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů. Určený orgán je operativní jednotkou Europolu.
2. Europol určí jako ústřední přístupový bod specializovanou jednotku s řádně zmocněnými zástupci Europolu. Ústřední přístupový bod ověří, zda jsou splněny podmínky žádosti o přístup do systému EES stanovené v článku 30.

Ústřední přístupový bod jedná při provádění svých úkolů podle tohoto nařízení nezávisle a nepřijímá od určeného orgánu uvedeného v odstavci 1 pokyny týkající se výsledku ověřování.

Článek 28

Postup pro získání přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva

1. Operativní jednotky uvedené v čl. 26 odst. 5 předloží ústřednímu přístupovému bodu uvedenému v čl. 26 odst. 3 odůvodněnou elektronickou žádost o přístup k údajům uloženým v systému EES. Po přijetí žádosti o přístup ověří ústřední přístupový bod (ústřední přístupové body), zda jsou splněny podmínky pro přístup uvedené v článku 29. Jsou-li podmínky pro přístup splněny, řádně zmocnění pracovníci ústředního přístupového bodu (ústředních přístupových bodů) žádost vyřídí. Zpřístupněné údaje z EES se předávají operativním složkám uvedeným v čl. 26 odst. 5 takovým způsobem, aby nebyla narušena bezpečnost těchto údajů.
2. Ve výjimečně naléhavých situacích, kdy je potřeba zabránit bezprostřednímu ohrožení v souvislosti s teroristickým či jiným závažným trestným činem, ústřední přístupový bod vyřídí žádost neprodleně a až následně ověří, zda jsou splněny všechny podmínky článku 29 včetně toho, zda skutečně nastala výjimečně naléhavá situace. Následné ověření se provádí bez zbytečného prodlení po vyřízení žádosti.
3. Zjistí-li se při následném ověření, že přístup k údajům v systému EES nebyl odůvodněný, všechny orgány, které k těmto údajům měly přístup, informace zpřístupněné systémem EES vymažou a informují o tomto vymazání ústřední přístupové body.

Článek 29

Podmínky pro přístup určených orgánů členských států k údajům systému EES

1. Určené orgány mohou mít konzultační přístup do systému EES, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) konzultační přístup je nutný z důvodu prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů, takže vyhledávání v databázi je přiměřené, převažuje-li zájem zachovat veřejnou bezpečnost;
 - b) konzultační přístup je v konkrétním případě nezbytný;
 - c) existují oprávněné důvody se domnívat, že nahlédnutí do údajů v systému EES podstatně přispěje k prevenci, odhalování nebo vyšetřování kteréhokoli z daných trestných činů, zejména v případech, kdy existuje důvodné podezření, že podezřelá osoba, pachatel nebo oběť teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu spadá do kategorie, na niž se vztahuje toto nařízení.
2. Přístup do systému EES jako identifikačního nástroje při vyšetřování trestné činnosti za účelem zjištění totožnosti neznámé podezřelé osoby, pachatele nebo údajné oběti teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu se umožní, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 i tyto další podmínky:
 - a) předchozí vyhledávání ve vnitrostátních databázích bylo bezvýsledné;
 - b) v případě vyhledávání pomocí otisků prstů (je-li porovnání otisků prstů technicky dostupné) bylo bezvýsledně provedeno předchozí vyhledávání v systému automatizované identifikace otisků prstů ostatních členských států v souladu s rozhodnutím 2008/615/SVV.

Toto předchozí vyhledávání se však nemusí provést, existují-li oprávněné důvody se domnívat, že porovnání se systémy ostatních členských států by nevedlo k ověření totožnosti subjektu údajů. Tyto oprávněné důvody se uvedou v elektronické žádosti o porovnání s údaji systému EES, kterou určený orgán zašle ústřednímu přístupovému bodu (ústředním přístupovým bodům).

Jelikož údaje o otiscích prstů státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli víza, jsou uloženy pouze v systému VIS, žádost o nahlédnutí do VIS týkající se téhož subjektu údajů lze podat současně s žádostí o nahlédnutí do systému EES podle podmínek stanovených v rozhodnutí 2008/633/SVV, nevedlo-li vyhledávání provedené v souladu s písmeny a) a b) prvního pododstavce k ověření totožnosti subjektu údajů.

3. Přístup do systému EES jako nástroje pro vyšetřování trestné činnosti za účelem kontroly předešlých cest známé podezřelé osoby, pachatele nebo oběti teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu nebo délky jejich pobytu v schengenském prostoru se umožní, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a je-li řádně odůvodněna potřeba nahlédnout do záznamů o vstupech/výstupech dotčené osoby.
4. Nahlížení do systému EES za účelem zjištění totožnosti se omezí na vyhledávání pomocí jakéhokoli z těchto údajů v systému EES v souboru žádosti:
 - a) otisky prstů (včetně latentních otisků prstů) státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti;
 - b) zobrazení obličeje.

V případě shody umožní nahlížení do systému EES přístup k jakýmkoli jiným údajům individuálního souboru, jak je uvedeno v čl. 14 odst. 1 a v čl. 15 odst. 1.

5. Nahlížení do systému EES za účelem zjištění předešlých cest dotčeného státního příslušníka třetí země se omezí na vyhledávání pomocí jakéhokoli z těchto údajů v systému EES v individuálním souboru nebo záznamech o vstupech/výstupech:
 - a) příjmení; křestní jméno (jména); datum narození, státní příslušnost (příslušnosti) a pohlaví;
 - b) druh a číslo cestovního dokladu nebo dokladů, třípísmenný kód vydávající země a datum skončení platnosti cestovního dokladu;
 - c) číslo vízového štítku a datum skončení platnosti víza;
 - d) otisky prstů (včetně latentních otisků prstů);
 - e) zobrazení obličeje;
 - f) datum a čas vstupu, orgán, který vstup povolil, a hraniční přechod vstupu;
 - g) datum a čas výstupu a hraniční přechod výstupu.

Nahlížení do systému EES v případě shody umožní přístup k údajům uvedeným v tomto odstavci, jakož i k jakýmkoli jiným údajům z individuálního souboru a ze záznamů o vstupech/výstupech, včetně údajů vložených v souvislosti se zrušením či prodloužením platnosti povolení k pobytu v souladu s článkem 17.

Článek 30
Postupy a podmínky pro přístup Europolu k údajům systému EES

1. Europol má konzultační přístup do systému EES, jsou-li splněny všechny následující podmínky:
 - a) nahlížení do systému EES je nezbytné pro podporu a posílení činnosti členských států v rámci prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů spadajících do pravomocí Europolu; takže vyhledávání v databázi je přiměřené, převažuje-li zájem zachovat veřejnou bezpečnost;
 - b) nahlížení do systému EES je v konkrétním případě nezbytné;
 - c) existují oprávněné důvody se domnívat, že nahlížení do systému EES podstatně přispěje k prevenci, odhalování nebo vyšetřování kteréhokoli z daných trestných činů, zejména v případech, kdy existuje důvodné podezření, že podezřelá osoba, pachatel nebo oběť teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu spadá do kategorie, na niž se vztahuje toto nařízení.
2. Odpovídajícím způsobem se použijí podmínky stanovené v čl. 29 odst. 2 až 5.
3. Určený orgán Europolu může ústřednímu přístupovému bodu Europolu uvedenému v článku 27 předložit odůvodněnou elektronickou žádost o nahlédnutí do všech údajů nebo do určitého souboru údajů uložených v systému EES. Ústřední přístupový bod Europolu po přijetí žádosti o přístup ověří, zda jsou splněny podmínky pro přístup uvedené v odstavci 1. Jsou-li splněny všechny podmínky pro přístup, řádně zmocnění pracovníci ústředního přístupového bodu žádost vyřídí. Zpřístupněné údaje ze systému EES se předávají operativním složkám uvedeným v čl. 27 odst. 1 takovým způsobem, aby nebyla narušena bezpečnost těchto údajů.
4. Zpracování informací získaných Eupolem při nahlédnutí do údajů v systému EES podléhá povolení členského státu původu. Toto povolení se získá prostřednictvím národní jednotky Europolu daného členského státu.

KAPITOLA V
Uchovávání a změny údajů

Článek 31
Doba uchování uložených údajů

1. Všechny záznamy o vstupu/výstupu nebo o odepření vstupu propojené s individuálním souborem se uchovávají po dobu pěti let ode dne příslušného záznamu o výstupu nebo záznamu o odepření vstupu.
2. Všechny individuální soubory spolu s propojenými záznamy o vstupu/výstupu nebo o odepření vstupu se uchovávají v systému EES po dobu pěti let a jednoho dne po dni posledního záznamu o výstupu, neexistuje-li žádný záznam o vstupu po dobu pěti let od tohoto posledního záznamu o výstupu nebo záznamu o odepření vstupu.
3. Pokud od data skončení platnosti povolení k pobytu neexistuje žádný záznam o výstupu, údaje se uchovávají po dobu pěti let od posledního dne povoleného pobytu. Systém EES tři

měsíce předem automaticky informuje členské státy o plánovaném vymazání údajů o osobách překračujících povolenou délku pobytu, aby mohly přijmout vhodná opatření.

4. Odchylně od ustanovení odstavců 2 a 3 se záznamy o vstupu/výstupu státních příslušníků třetích zemí v postavení rodinných příslušníků občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb podle práva Unie, kteří nemají pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES, uchovávají po dobu maximálně jednoho roku po posledním záznamu o výstupu.
5. Po uplynutí doby uchovávání uvedené v odstavcích 1 a 2 se tyto údaje automaticky vymažou z ústředního systému.

Článek 32

Změny údajů a předčasné vymazání údajů

1. Příslušný členský stát, který údaje vložil do systému EES, má právo je měnit, a to jejich opravou nebo vymazáním.
2. Pokud má příslušný členský stát důkazy naznačující, že údaje zaznamenané v systému EES jsou věcně nesprávné nebo byly zpracovány v systému EES v rozporu s tímto nařízením, zkontroluje dané údaje a v případě nutnosti je neprodleně změní nebo vymaže ze systému EES a případně ze seznamu identifikovaných osob podle článku 11. To může být rovněž provedeno na žádost dotčené osoby podle článku 46.
3. Odchylně od odstavců 1 a 2, pokud má jiný než příslušný členský stát důkazy naznačující, že údaje zaznamenané v systému EES jsou věcně nesprávné nebo že byly v systému EES zpracovány v rozporu s tímto nařízením, zkontroluje dané údaje – je-li to možné bez konzultace s příslušným členským státem – a v případě nutnosti je bez odkladu změní nebo vymaže ze systému EES a případně ze seznamu identifikovaných osob podle článku 11. V opačném případě se tento členský stát do 14 dnů obrátí na orgány příslušného členského státu a příslušný členský stát do jednoho měsíce zkontroluje správnost údajů a zákonnost jejich zpracování. To může být rovněž provedeno na žádost dotčené osoby podle článku 46.
4. Má-li příslušný členský stát nebo jiný než příslušný členský stát důkazy naznačující, že údaje týkající se víz zaznamenané v systému EES jsou věcně nesprávné nebo že byly v systému EES zpracovány v rozporu s tímto nařízením, nejprve ověří správnost těchto údajů ve VIS a v případě potřeby je změní v systému EES. V případě, že údaje zaznamenané ve VIS byly stejné jako v systému EES, neprodleně informují členský stát příslušný pro vložení těchto údajů do VIS prostřednictvím infrastruktury VIS v souladu s čl. 24 odst. 2 nařízení (ES) č. 767/2008. Členský stát příslušný pro vložení daných údajů do VIS tyto údaje zkontroluje a v případě nutnosti je neprodleně opraví nebo vymaže z VIS a informuje příslušný členský stát nebo členský stát, jemuž byla žádost podána, který je v případě potřeby neprodleně změní nebo vymaže ze systému EES a případně ze seznamu identifikovaných osob překračujících povolenou délku pobytu podle článku 11.
5. Pokud státní příslušník třetí země poskytne v souladu s vnitrostátními právními předpisy příslušného členského státu nebo členského státu, kterému byla žádost podána, důkazy o tom, že byl nucen překročit povolenou délku pobytu v důsledku nepředvídatelných a závažných událostí, že nabyl práva k pobytu, nebo v případě chyb se údaje o osobách uvedených v článku 11 neprodleně odstraní ze seznamu uvedeného v tomto článku a opraví v systému EES. Státnímu příslušníkovi třetí země se v zájmu zajištění opravy údajů umožní přístup k účinnému soudnímu opravnému prostředku.

6. Pokud státní příslušník třetí země získá státní příslušnost některého členského státu nebo pokud se na něj před uplynutím lhůty podle článku 31 začal vztahovat čl. 2 odst. 3, individuální soubor a záznamy s ním propojené v souladu s články 14 a 15 neprodleně odstraní ze systému EES, případně i ze seznamu identifikovaných osob podle článku 11:

- a) členský stát, jehož státní příslušnost získal, nebo
- b) členský stát, který povolení k pobytu nebo pobytovou kartu vydal.

Pokud státní příslušník třetí země získal státní příslušnost Andorry, Monaka nebo San Marina, informuje o této změně příslušné orgány členského státu, do něhož poté vstoupí. Tento členský stát jeho údaje ze systému EES neprodleně vymaže. Této osobě se v zájmu zajištění vymazání údajů umožní přístup k účinnému soudnímu oprávněnému prostředku.

7. Ústřední systém neprodleně informuje všechny členské státy o vymazání údajů ze systému EES a případně ze seznamu identifikovaných osob podle článku 11.

KAPITOLA VI

Vývoj, provoz a povinnosti

Článek 33

Prováděcí opatření přijatá Komisí před vývojem systému

Komise přijme následující opatření nezbytná pro vývoj a technické provedení ústředního systému, vnitrostátních jednotných rozhraní a komunikační infrastruktury, zejména opatření týkající se:

- a) specifikací rozlišení otisků prstů a jejich využití při biometrickém ověřování a zjišťování totožnosti v systému EES;
- b) vkládání údajů v souladu s články 14, 15, 16, 17 a 18;
- c) přístupu k údajům v souladu s články 21 až 30;
- d) změn, vymazávání a předčasného vymazávání údajů podle článku 32;
- e) vedení záznamů a přístupu k nim podle článku 41;
- f) požadavků na výkonnost;
- g) specifikací a podmínek pro on-line službu uvedenou v článku 12;
- h) společného letáku podle čl. 44 odst. 3;
- i) specifikací a podmínek pro internetovou stránku uvedenou v čl. 44 odst. 3;
- j) vytvoření a obecné struktury interoperability uvedené v článku 7;
- k) specifikací a podmínek pro centrální registr uvedený v čl. 57 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 61 odst. 2.

Při přijímání opatření pro vytvoření a obecnou strukturu interoperability uvedené v písmeni j) vede výbor zřízený článkem 61 tohoto nařízení konzultace s výborem systému VIS zřízeným článkem 49 nařízení (ES) č. 767/2008.

Článek 34 *Řízení vývoje a provozu*

1. Za vývoj ústředního systému, vnitrostátních jednotných rozhraní, komunikační infrastruktury a zabezpečeného komunikačního kanálu mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS je odpovědná agentura eu-LISA. Odpovídá rovněž za vývoj on-line služby uvedené v článku 12 v souladu se specifikacemi a podmínkami přijatými přezkumným postupem podle čl. 61 odst. 2.

Agentura eu-LISA navrhne fyzickou architekturu systému, včetně jeho komunikační infrastruktury, jakož i technické specifikace a jejich vývoj, pokud jde o ústřední systém, jednotná rozhraní, zabezpečený komunikační kanál mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS a komunikační infrastrukturu; ty přijme správní rada s podmínkou kladného stanoviska Komise. Agentura eu-LISA dále učiní veškeré nezbytné úpravy VIS vyplývající z vytvoření interoperability se systémem EES, jakož i z uplatňování změn nařízení (ES) č. 767/2008 uvedených v článku 55.

Agentura eu-LISA vyvine a realizuje ústřední systém, vnitrostátní jednotná rozhraní, zabezpečený komunikační kanál mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS a komunikační infrastrukturu co nejdříve po vstupu tohoto nařízení v platnost a poté, co Komise přijme opatření uvedená v článku 33.

Vývoj sestává z vypracování a provedení technických specifikací, testování a celkové projektové koordinace.

2. Během fáze návrhu a vývoje se ustaví rada pro řízení programu složená z maximálně 10 členů. Skládá se z osmi členů jmenovaných správní radou agentury eu-LISA, vybraných z jejích členů, dále z předsedy poradní skupiny pro systém EES uvedené v článku 62 a z jednoho člena jmenovaného Komisí. Členové jmenovaní do správní rady agentury eu-LISA jsou voleni pouze z těch členských států, které jsou podle práva Unie v plné míře vázány legislativními nástroji upravujícími vývoj, zřizování, provoz a používání všech rozsáhlých informačních systémů řízených agenturou eu-LISA a které jsou zapojeny do systému EES. Rada pro řízení programu se bude scházet jednou měsíčně. Zajistí přiměřenou správu fáze návrhu a vývoje systému EES a zajistí soudržnost mezi centrálním projektem a vnitrostátními projekty systému EES. Rada pro řízení programu předkládá každý měsíc správní radě písemné zprávy o pokroku projektu. Nemá rozhodovací pravomoc ani není zmocněna zastupovat členy správní rady.

Správní rada stanoví jednacím řád rady pro řízení programu, který zahrnuje zejména pravidla pro:

- a) předsednictví;
- b) místa zasedání;
- c) přípravy jednání;

d) přizvání odborníků na zasedání;

e) komunikační plány zajišťující plné informování nezúčastněných členů rady pro řízení programu.

Radě pro řízení programu předsedá členský stát, který vykonává předsednictví, pokud je podle práva Unie v plné míře vázán legislativními nástroji upravujícími vývoj, zřizování, provoz a používání všech rozsáhlých informačních systémů řízených agenturou eu-LISA nebo, není-li tento požadavek splněn, předsedá členský stát, který bude předsednictví vykonávat v následujícím období a který tento požadavek splňuje.

Všechny cestovní výdaje a výdaje na pobyt, které vzniknou členům rady pro řízení programu, hradí agentura eu-LISA a obdobně se použije ustanovení článku 10 jednacího řádu agentury eu-LISA. Sekretariát rady pro řízení programu zajišťuje agentura eu-LISA.

Poradní skupina pro systém EES uvedená v článku 62 se během fáze návrhu a rozvoje skládá z národních projektových manažerů systému EES. Schází se nejméně jednou za měsíc až do zahájení provozu systému EES. Po každém zasedání podává zprávu radě pro řízení programu. Zajišťuje odborné znalosti pro podporu úkolů rady pro řízení programu a podniká kroky v návaznosti na stav připravenosti členských států.

3. Agentura eu-LISA odpovídá za provozní řízení ústředního systému, zabezpečeného komunikačního kanálu mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS a vnitrostátních jednotných rozhraní. Ve spolupráci s členskými státy zajišťuje, aby se vždy využívaly nejlepší dostupné technologie určené na základě analýzy nákladů a přínosů. Agentura eu-LISA je rovněž odpovědná za provozní řízení komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem a vnitrostátními jednotnými rozhraními a za on-line službu zřízenou podle článku 12.

Provozní řízení systému EES sestává ze všech úkolů nezbytných pro zachování jeho funkčnosti po dobu 24 hodin denně sedm dní v týdnu v souladu s tímto nařízením, zejména z údržby a technického rozvoje nezbytných k tomu, aby systém fungoval na uspokojivé úrovni provozní kvality, zejména co se týče doby odezvy na vyhledávání v ústřední databázi, kterou potřebují hraniční přechody, v souladu s technickými specifikacemi.

4. Aniž je dotčen článek 17 služebního řádu úředníků Evropské unie, agentura eu-LISA použije na všechny své zaměstnance, kteří musí pracovat s údaji systému EES, odpovídající pravidla služebního tajemství nebo jiné srovnatelné povinnosti utajení. Tato povinnost je zachována i poté, co dotyčné osoby opustí svou funkci nebo zaměstnanecký poměr, nebo poté, co ukončí svou činnost.

Článek 35 *Povinnosti členských států*

1. Každý členský stát má zajistit:
 - a) integraci stávající vnitrostátní pohraniční infrastruktury a propojení s vnitrostátním jednotným rozhraním;
 - b) organizaci, správu, provoz a údržbu své stávající vnitrostátní pohraniční infrastruktury a její propojení se systémem EES pro účely článku 5, s výjimkou písmen j), k) a l);

- c) organizaci ústředních přístupových bodů a jejich propojení s jednotným vnitrostátním rozhraním pro účely vymáhání práva;
 - d) správu a úpravu přístupu pro řádně zmocněné pracovníky příslušných vnitrostátních orgánů do systému EES v souladu s tímto nařízením a vypracovávání a pravidelnou aktualizaci seznamu a profilů těchto pracovníků.
- 2. Každý členský stát určí vnitrostátní orgán, který zajistí přístup do systému EES příslušným orgánům uvedeným v článku 8. Každý členský stát propojí tento vnitrostátní orgán s vnitrostátním jednotným rozhraním. Každý členský stát a Europol připojí své ústřední přístupové body uvedené v člancích 26 a 27 s vnitrostátním jednotným rozhraním.
 - 3. Každý členský stát používá automatizované postupy pro zpracování údajů.
 - 4. Pracovníci orgánů oprávnění nahlížet do systému EES absolvují před tím, než obdrží povolení zpracovávat údaje uložené v systému EES, odpovídající odbornou přípravu týkající se zejména zabezpečení údajů a pravidel ochrany údajů a příslušných základních práv.

Článek 36

Odpovědnost za používání údajů

- 1. V souvislosti se zpracováním osobních údajů v systému EES určí každý členský stát orgán vykonávající funkci správce v souladu s čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES a mající hlavní působnost v oblasti zpracovávání údajů tímto členským státem. Každý členský stát sdělí údaje o tomto orgánu Komisi.

Každý členský stát zajistí, aby se údaje zaznamenané v systému EES zpracovávaly podle zákona, a především aby k nim měli přístup řádně zmocnění pracovníci za účelem plnění svých úkolů. Příslušný členský stát zajistí zejména, aby:

 - a) údaje byly shromažďovány v souladu s právními předpisy a aby byla plně respektována lidská důstojnost státního příslušníka třetí země;
 - b) údaje byly do systému EES vkládány v souladu s právními předpisy;
 - c) údaje byly při zadávání do systému EES správné a aktuální.
- 2. Agentura eu-LISA zajistí, aby byl systém EES provozován v souladu s tímto nařízením a prováděcími akty uvedenými v článku 33. Agentura eu-LISA zejména:
 - a) přijme nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti ústředního systému a komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem a vnitrostátním jednotným rozhraním, aniž jsou dotčeny povinnosti jednotlivých členských států;
 - b) zajistí, aby přístup k údajům zpracovávaným v systému EES měli pouze řádně zmocnění pracovníci.
- 3. Agentura eu-LISA uvědomí Evropský parlament, Radu a Komisi, jakož i evropského inspektora ochrany údajů, o opatřeních, jež přijala podle odstavce 2 v zájmu zahájení provozu systému EES.

Článek 37

Uchovávání údajů ve vnitrostátních souborech a ve vnitrostátních systémech vstupu/výstupu

1. Členské státy mohou uchovávat ve svých vnitrostátních souborech a vnitrostátních systémech vstupu/výstupu údaje, které do systému EES samy vložily, v souladu s účely systému EES a při plném dodržování práva Unie.
2. Údaje ve vnitrostátních souborech nebo vnitrostátních systémech vstupu/výstupu se nesmějí uchovávat po delší dobu, než jsou uchovávány v systému EES.
3. Jakékoli použití údajů v rozporu s odstavcem 1 je podle vnitrostátního práva každého členského státu i podle práva Unie považováno za zneužití.
4. Tento článek nelze vykládat tak, že by byly nutné nějaké technické úpravy systému EES. Členské státy mohou uchovávat údaje v souladu s tímto článkem na vlastní náklady, na vlastní riziko a za použití vlastních technických prostředků.

Článek 38

Předávání údajů třetím zemím, mezinárodním organizacím a soukromým subjektům

1. Údaje uložené v systému EES nesmějí být předány ani zpřístupněny žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani soukromému subjektu.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou být údaje uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. a), b) a c) a v čl. 15 odst. 1 předány nebo zpřístupněny třetí zemi nebo mezinárodní organizaci uvedené v příloze, je-li to v konkrétním případě nutné k prokázání totožnosti státních příslušníků třetích zemí pro účely navrácení, a to pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) Komise přijala rozhodnutí o odpovídající ochraně osobních údajů v dané třetí zemi v souladu s čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES, nebo je v platnosti dohoda o zpětném přebírání osob mezi Společenstvím a touto třetí zemí, anebo se na tento případ vztahuje čl. 26 odst. 1 písm. d) směrnice 95/46/ES;
 - b) daná třetí země nebo mezinárodní organizace se zaváže, že použije údaje pouze pro účel, pro který jí byly poskytnuty;
 - c) tyto údaje jsou předány nebo zpřístupněny v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, zejména s dohodami o zpětném přebírání osob, a s vnitrostátním právem členského státu, jenž tyto údaje předal nebo zpřístupnil, včetně právních předpisů týkajících se bezpečnosti údajů a ochrany údajů;
 - d) členský stát, který vložil údaje do systému EES, dal k předání nebo ke zpřístupnění souhlas.
3. Předáním osobních údajů třetím zemím nebo mezinárodním organizacím podle odstavce 2 nejsou dotčena práva žadatelů o mezinárodní ochranu a osob požívajících mezinárodní ochrany, zejména co se týče zásady nenavrácení.
4. Osobní údaje získané členským státem nebo Evropelem z ústředního systému pro účely vymáhání práva nesmějí být předávány nebo zpřístupňovány žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani soukromému subjektu usazenému v Unii nebo mimo ni. Tento zákaz se uplatní i v případě, že jsou tyto údaje dále zpracovávány na vnitrostátní úrovni nebo mezi členskými státy ve smyslu čl. 2 písm. b) rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV.

Článek 39
Bezpečnost údajů

1. Příslušný členský stát zajišťuje bezpečnost údajů před jejich přenosem do vnitrostátního jednotného rozhraní a během něj. Každý členský stát zajišťuje bezpečnost údajů, které získává ze systému EES.
2. Každý členský stát přijme pro svou vnitrostátní pohraniční infrastrukturu nezbytná opatření, včetně bezpečnostního plánu a plánu kontinuity provozu a plánu pro obnovení provozu po havárii, aby
 - a) údaje fyzicky chránil, mimo jiné vypracováním plánů pro mimořádné situace pro ochranu kritické infrastruktury;
 - b) zabránil neoprávněným osobám v přístupu k vnitrostátním zařízením, v nichž členský stát vykonává činnosti v souladu s účely systému EES;
 - c) zabránil neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování či vyjímání nosičů dat;
 - d) zabránil neoprávněnému vkládání údajů a neoprávněnému prohlížení, změnám nebo vymazávání uložených osobních údajů;
 - e) zabránil neoprávněnému zpracovávání údajů v systému EES a jakékoli neoprávněné změně nebo vymazání údajů zpracovávaných v systému EES;
 - f) zajistil, aby osoby oprávněné k přístupu do systému EES měly přístup pouze k údajům, na které se vztahuje jejich oprávnění k přístupu, a pouze s pomocí individuálních totožností uživatele a chráněných režimů přístupu k informacím;
 - g) zajistil, aby všechny orgány oprávněné k přístupu do systému EES vytvořily profily popisující funkce a povinnosti osob, jež jsou oprávněny údaje vkládat, měnit, vymazávat, nahlížet do nich nebo v nich vyhledávat, a aby tyto profily na žádost neprodleně zpřístupnily vnitrostátním orgánům dozoru uvedeným v článku 49 a vnitrostátním orgánům dozoru uvedeným v čl. 52 odst. 2;
 - h) zajistil, aby bylo možné ověřit a zjistit, kterým orgánům se mohou osobní údaje předávat prostřednictvím zařízení pro přenos údajů;
 - i) zajistil, aby bylo možné ověřit a zjistit, které údaje byly zpracovány v systému EES, kdy, kým a pro jaký účel;
 - j) zabránil neoprávněnému čtení, kopírování, změnám nebo vymazávání osobních údajů během jejich přenosu do systému EES a z něj nebo během přepravy nosičů dat, zejména prostřednictvím vhodných technik šifrování;
 - k) sledoval účinnost bezpečnostních opatření uvedených v tomto odstavci a přijal nezbytná organizační opatření související s interním sledováním pro zajištění dodržování tohoto nařízení.
3. Pokud jde o provoz systému EES, agentura eu-LISA přijme opatření nezbytná k dosažení cílů stanovených v odstavci 2, včetně bezpečnostního plánu a plánu kontinuity provozu a plánu pro obnovení provozu po havárii.

Článek 40

Odpovědnost

1. Každá osoba nebo členský stát, jimž vznikla škoda v důsledku nezákonného zpracování nebo jiného činu neslučitelného s tímto nařízením, má nárok na náhradu vzniklé škody od členského státu, který je za ni odpovědný. Daný členský stát je zcela nebo zčásti zproštěn odpovědnosti, pokud prokáže, že událost vedoucí ke vzniku škody nezavinil.
2. Pokud jakékoli nesplnění povinností členského státu podle tohoto nařízení způsobí systému EES škodu, bude tento členský stát činěn za toto poškození odpovědným, ledaže by agentura eu-LISA nebo jiný členský stát účastníci se systému EES opomenuly přijmout přiměřená opatření pro zabránění vzniku škody nebo zmírnění jejích následků.
3. Uplatnění nároku na náhradu škody vůči členskému státu za škodu uvedenou v odstavcích 1 a 2 se řídí vnitrostátním právem žalovaného členského státu.

Článek 41

Vedení záznamů

1. Agentura eu-LISA vede záznamy o všech operacích zpracování údajů v systému EES. V těchto záznamech se uvádí účel přístupu podle článku 8, datum a čas, zadávané údaje podle článků 14 až 17, údaje použité pro vyhledávání podle článků 21 až 25 a název orgánu, který údaje vkládá nebo získává. Každý členský stát navíc vede záznamy o pracovnících řádně zmocněných k vkládání nebo získávání údajů.
2. Pro účely konzultací uvedených v článku 7 se v souladu s tímto článkem a s článkem 34 nařízení (ES) č. 767/2008 uchovávají záznamy o všech operacích zpracování údajů v systému EES a ve VIS. Agentura eu-LISA zejména zajistí, aby příslušné záznamy o daných operacích zpracování údajů byly uchovávány, pokud příslušné orgány spustí operaci zpracování údajů v jednom systému přímo z druhého systému.
3. Tyto záznamy mohou být použity pouze ke kontrole přípustnosti zpracovávání údajů z hlediska ochrany údajů a k zajištění bezpečnosti údajů. Tyto záznamy jsou chráněny vhodnými opatřeními proti neoprávněnému přístupu a odstraní se rok po uplynutí doby uchovávání uvedené v článku 31, pokud nejsou potřebné pro již zahájená kontrolní řízení.

Článek 42

Vlastní kontrola

Členské státy zajistí, aby veškeré orgány, které mají právo přístupu k údajům v systému EES, přijaly opatření nezbytná pro dodržování tohoto nařízení a v případě potřeby spolupracovaly s orgánem dozoru.

Článek 43

Sankce

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že za jakékoli použití údajů vložených do systému EES v rozporu s tímto nařízením bude možné uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce v souladu s vnitrostátním právem, včetně správních a trestních sankcí.

KAPITOLA VII

Práva a dozor v oblasti ochrany údajů

Článek 44

Právo na informace

1. Aniž je dotčeno právo na informace podle článku 10 směrnice 95/46/ES, příslušný členský stát státní příslušníky třetích zemí, jejichž údaje jsou zaznamenány v systému EES, písemně vyrozumí:
 - a) že členské státy a Europol mohou mít přístup do systému EES pro účely vymáhání práva; toto vysvětlení je sepsáno jasným a jednoduchým stylem;
 - b) o tom, že státní příslušníci třetích zemí osvobození od vízové povinnosti jsou povinni nechat si sejmout otisky prstů;
 - c) o tom, že všichni státní příslušníci třetích zemí, kteří podléhají registraci v systému EES, jsou povinni nechat si zaznamenat zobrazení obličeje;
 - d) o tom, že shromažďování údajů pro účely posouzení podmínek pro vstup je povinné;
 - e) o tom, že mají právo na přístup k údajům, které se jich týkají, právo žádat opravu nepřesných údajů, které se jich týkají, nebo vymazání údajů, které se jich týkají a byly zpracovány v rozporu se zákonem, včetně práva na informace o postupech při uplatnění těchto práv a na kontaktní údaje vnitrostátních orgánů dozoru, či případně evropského inspektora ochrany údajů, kde lze podat stížnost ohledně ochrany osobních údajů.
2. Informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku se poskytnou při vytváření individuálního souboru dotyčné osoby v souladu s články 14, 15 nebo 16.
3. Komise v souladu s přezkumným postupem podle čl. 61 odst. 2 navrhne a realizuje společný leták a internetovou stránku obsahující nejméně informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Leták a obsah internetové stránky musí být jasné a jednoduché a musí být dostupné v jazykovém znění, jemuž daná osoba rozumí nebo o němž lze důvodně předpokládat, že mu rozumí.

Leták a internetová stránka musí být vypracovány takovým způsobem, aby do nich členské státy mohly doplňovat další informace týkající se konkrétního členského státu. Tyto specifické informace zahrnují nejméně práva subjektu údajů a možnost pomoci ze strany vnitrostátních orgánů dozoru, jakož i kontaktní údaje kontrolního úřadu a vnitrostátních orgánů dozoru.

Článek 45

Informační kampaň

Komise ve spolupráci s vnitrostátními orgány dozoru a evropským inspektorem ochrany údajů spustí při zahájení provozu systému EES informační kampaň, která informuje veřejnost o účelech systému, o údajích, které se v něm ukládají, o orgánech, které k nim mají přístup, a o právech osob.

Článek 46
Právo na přístup, opravu a vymazání

1. Aniž je dotčen článek 12 směrnice 95/46/ES, má každý státní příslušník třetí země právo získat údaje, které se jej týkají, zaznamenané v systému EES a informaci o členském státu, který tyto údaje do systému EES zadal.
2. Je-li podána žádost o opravu nebo vymazání jinému než příslušnému členskému státu, orgány členského státu, kterému byla žádost podána, do jednoho měsíce zkontrolují správnost údajů a zákonnost jejich zpracování v systému EES, je-li tato kontrola možná bez konzultace s příslušným členským státem. V opačném případě se členský stát, který není příslušným členským státem, do 14 dnů obrátí na orgány příslušného členského státu a příslušný členský stát do jednoho měsíce zkontroluje správnost údajů a zákonnost zpracování údajů.
3. V případě, že údaje zaznamenané v systému EES jsou nesprávné nebo byly zaznamenány v rozporu se zákonem, příslušný členský stát nebo případně členský stát, kterému byla žádost podána, je v souladu s článkem 32 opraví nebo vymaže. Příslušný členský stát nebo případně členský stát, kterému byla žádost podána, dotyčnou osobu neprodleně písemně vyrozumí, že údaje, které se jej týkají, byly opraveny nebo vymazány.

V případě, že údaje v systému EES týkající se víz jsou věcně nesprávné nebo byly zaznamenány v rozporu se zákonem, příslušný členský stát nebo případně členský stát, kterému byla žádost podána, nejprve ověří správnost těchto údajů ve VIS a v případě potřeby je v systému EES změní. V případě, že údaje ve VIS byly stejné jako v systému EES, příslušný členský stát nebo případně členský stát, kterému byla žádost podána, se do 14 dnů obrátí na orgány členského státu příslušného pro vložení těchto údajů do VIS. Členský stát příslušný pro vložení daných údajů do VIS zkontroluje do jednoho měsíce správnost údajů týkajících se víz a zákonnost jejich zpracování v systému EES a informuje příslušný členský stát nebo členský stát, jemuž byla žádost podána, který je v případě potřeby neprodleně změní nebo vymaže ze systému EES a případně ze seznamu osob podle čl. 11 odst. 2.

4. Pokud se příslušný členský stát nebo případně členský stát, kterému byla žádost podána, domnívá, že údaje zaznamenané v systému EES nejsou věcně nesprávné ani zaznamenané v rozporu se zákonem, neprodleně přijme správní rozhodnutí a písemně vyrozumí dotčenou osobu, proč není ochoten opravit nebo vymazat údaje, které se jí týkají.
5. Příslušný členský stát nebo případně členský stát, kterému byla žádost podána, také dotyčnou osobu obeznámí s kroky, které může učinit, jestliže nesouhlasí s poskytnutým odůvodněním rozhodnutí podle odstavce 5. Poskytne jí mimo jiné informace, jak podat žalobu nebo případně stížnost příslušným orgánům nebo soudům daného členského státu, a o veškeré pomoci dostupné v souladu s právními předpisy a postupy daného členského státu, včetně pomoci orgánů dozoru.
6. Jakákoli žádost podaná v souladu s odstavcem 1 a 2 musí obsahovat nezbytné informace pro zjištění totožnosti dotyčné osoby, včetně otisků prstů. Tyto informace se použijí výhradně k umožnění výkonu práv uvedených v odstavcích 1 a 2 a jsou vymazány ihned poté.
7. Požádá-li subjekt údajů o poskytnutí údajů, které se ho týkají, v souladu s odstavcem 2, příslušný orgán uchová písemný záznam o podání této žádosti a způsobu jejího řešení a o orgánu, který se žádostí zabýval, a neprodleně jej zpřístupní vnitrostátním orgánům dozoru.

Článek 47
Spolupráce k zajištění práv na ochranu údajů

1. Příslušné orgány členských států aktivně spolupracují na uplatnění práv stanovených v čl. 46 odst. 3, 4 a 5.
2. Orgán dozoru v každém členském státě na požádání pomáhá dotčené osobě a poskytuje jí poradenství ve věci uplatňování jejího práva na opravu nebo vymazání údajů, které se jí týkají, v souladu s čl. 28 odst. 4 směrnice 95/46/ES.

Orgán dozoru příslušného členského státu, který údaje zadal, a orgány dozoru členských států, kterým byla žádost podána, za tímto účelem spolupracují.

Článek 48
Opravné prostředky

1. V každém členském státě má každý právo podat žalobu nebo stížnost u příslušných orgánů nebo soudů daného členského státu, který mu odepřel právo na přístup k údajům, které se jej týkají, nebo právo na jejich opravu nebo vymazání, podle článku 46.
2. Pomoc orgánů dozoru zůstává dostupná během celého řízení.

Článek 49
Dohled vnitrostátních orgánů dozoru

1. Každý členský stát zajistí, aby vnitrostátní orgán dozoru nebo orgány zřízené podle čl. 28 odst. 1 směrnice 95/46/ES dohlížely na zákonnost zpracování osobních údajů podle článků 13 až 19 dotčeným členským státem, včetně jejich přenosu do systému EES a z něj.
2. Orgán dozoru zajišťuje, aby byl nejméně jednou za čtyři roky proveden audit operací zpracování údajů ve vnitrostátním systému podle příslušných mezinárodních auditorských standardů.
3. Členské státy zajišťují, aby měly jejich orgány dozoru dostatek prostředků k plnění úkolů, které jim toto nařízení ukládá.
4. V souvislosti se zpracováním osobních údajů v systému EES určí každý členský stát orgán vykonávající funkci správce v souladu s čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES a mající hlavní odpovědnost za zpracovávání údajů tímto členským státem. Každý členský stát sdělí údaje o tomto orgánu Komisi.
5. Každý členský stát poskytne veškeré informace, které si vyžádají orgány dozoru, a zejména informace o činnostech prováděných v souladu s článkem 35, čl. 36 odst. 1 a článkem 39. Každý členský stát poskytne orgánům dozoru přístup ke svým záznamům podle článku 30 a umožní jim kdykoliv přístup do všech prostor souvisejících se systémem EES.

Článek 50
Dozor vykonávaný evropským inspektorem ochrany údajů

1. Evropský inspektor ochrany údajů zajistí, aby činnosti agentury eu-LISA související se zpracováním údajů v systému EES byly prováděny v souladu s tímto nařízením.

2. Evropský inspektor ochrany údajů zajistí, aby byl alespoň každým čtvrtým rokem v souladu s příslušnými mezinárodními auditorskými standardy proveden audit činnosti agentury souvisejících se zpracováváním osobních údajů. Zpráva o tomto auditu se zasílá Evropskému parlamentu, Radě, agentuře eu-LISA, Komisi a vnitrostátním orgánům dozoru. Agentura eu-LISA má možnost se ke zprávě před jejím přijetím vyjádřit.
3. Agentura eu-LISA poskytuje evropskému inspektorovi ochrany údajů informace, o které požádá, poskytuje mu přístup ke všem dokumentům a ke svým záznamům pořízeným podle článku 41 a nepřetržitý přístup do všech svých prostor.

Článek 51

Spolupráce vnitrostátních orgánů dozoru s evropským inspektorem ochrany údajů

1. Vnitrostátní orgány dozoru a evropský inspektor ochrany údajů aktivně spolupracují v rámci svých povinností a zajišťují koordinovaný dohled nad systémem EES a vnitrostátními systémy.
2. Vyměňují si důležité informace, vzájemně si pomáhají při provádění auditů a inspekci, posuzují potíže vznikající při výkladu a uplatňování tohoto nařízení, hodnotí obtíže s výkonem nezávislého dohledu nebo při výkonu práv subjektů údajů, vypracovávají harmonizované návrhy společných řešení všech obtíží a podle potřeby prosazují informovanost o právech na ochranu údajů.
3. K tomuto účelu se orgány dozoru a evropský inspektor ochrany údajů setkávají nejméně dvakrát ročně. Náklady na tato setkání nese evropský inspektor ochrany údajů. Na prvním setkání se přijme jednací řád. Podle potřeby se společně vypracovávají další pracovní metody.
4. Jednou za dva roky se zasílá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a agentuře eu-LISA společná zpráva o činnostech. V této zprávě je každému členskému státu věnována kapitola, kterou připraví jeho orgán dozoru.

Článek 52

Ochrana osobních údajů při přístupu pro účely vymáhání práva

1. Každý členský stát zajistí, aby ustanovení přijatá v rámci vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí rámcové rozhodnutí 2008/977/SVV, byla rovněž použitelná na přístup jeho vnitrostátních orgánů do systému EES v souladu s čl. 1 odst. 2.
2. Sledování zákonnosti přístupu k osobním údajům ze strany členských států pro účely stanovené v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, včetně předávání těchto údajů do systému EES a z tohoto systému, provádějí vnitrostátní orgány dozoru určené podle rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV.
3. Zpracovávání osobních údajů Europlem probíhá v souladu s rozhodnutím 2009/371/SVV a dohlíží na ně nezávislý externí inspektor ochrany údajů. Na zpracování osobních údajů Europlem podle tohoto nařízení se tudíž použijí ustanovení článku 30, 31 a 32 uvedeného rozhodnutí. Nezávislý externí inspektor ochrany údajů zajistí, aby práva státního příslušníka třetí země nebyla porušena.

4. Osobní údaje, k nimž byl umožněn přístup v systému EES pro účely stanovené v čl. 1 odst. 2, se zpracovávají pouze pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování konkrétního případu, pro nějž o tyto údaje požádal členský stát nebo Europol.
5. Ústřední systém, určené orgány, ústřední přístupové body a Europol uchovávají záznamy o vyhledávání, aby vnitrostátní orgány pro ochranu údajů a evropský inspektor ochrany údajů mohli sledovat soulad zpracování údajů s pravidly Unie pro ochranu údajů. Osobní údaje získané za jiným než výše uvedeným účelem a rovněž záznamy o jejich vyhledávání se vymažou ze všech vnitrostátních souborů a souborů Europolu po uplynutí jednoho měsíce, jestliže tyto údaje a záznamy nejsou potřebné pro účely specifického probíhajícího vyšetřování trestné činnosti, jež bylo důvodem žádosti daného členského státu nebo Europolu o příslušné údaje.

Článek 53

Vedení protokolů a dokumentace

1. Každý členský stát a Europol zajistí, aby všechny operace zpracování údajů pro účely stanovené v čl. 1 odst. 2 plynoucí z žádostí o přístup k údajům systému EES byly zaprotokolovány nebo zdokumentovány pro účely kontroly přípustnosti žádosti, sledování zákonnosti zpracování údajů a neporušenosti a zabezpečení údajů a pro účely vlastní kontroly.
2. Protokol nebo dokumentace musí uvádět:
 - a) přesný účel žádosti o přístup k údajům v systému EES, včetně daného teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu, a v případě Europolu přesný účel žádosti o přístup;
 - b) opodstatněné důvody pro to, že nebylo provedeno porovnání s jinými členskými státy podle rozhodnutí 2008/615/SVV v souladu s čl. 29 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení;
 - c) odkaz na vnitrostátní spis;
 - d) datum a přesný čas zaslání žádosti národního přístupového bodu o přístup do ústředního systému;
 - f) případně využití postupu v naléhavém případě uvedeného v čl. 28 odst. 2 a rozhodnutí přijaté s ohledem na následné ověření;
 - g) údaje použité pro porovnání;
 - h) podle vnitrostátních pravidel nebo rozhodnutí 2009/371/SVV identifikační značku úředníka, který provedl vyhledání, a úředníka, který vyhledání nebo poskytnutí údajů nařídil.
3. Protokoly a dokumentace se použijí pouze pro sledování zákonnosti zpracování údajů z hlediska ochrany údajů a pro zajištění zabezpečení údajů. Pro sledování a hodnocení uvedené v článku 64 smějí být použity pouze protokoly obsahující jiné než osobní údaje. Příslušné vnitrostátní orgány dozoru odpovědné za kontrolu přípustnosti žádosti a sledování zákonnosti zpracování údajů a neporušenosti a zabezpečení údajů mají na požádání přístup k těmto protokolům za účelem plnění svých povinností.

KAPITOLA VIII

Změny dalších nástrojů Unie

Článek 54

Změna Úmluvy k provedení Schengenské dohody

Ustanovení čl. 20 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody se nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 se nedotýká práva jednotlivých smluvních stran prodloužit pobyt cizince na svém území na dobu delší než 90 dnů ve výjimečných případech.“

Článek 55

Změny nařízení (ES) č. 767/2008 o Vízovém informačním systému

Nařízení (EU) č. 767/2008 se mění takto:

1) V článku 13 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. V případě rozhodnutí o zrušení uděleného víza nebo jeho prohlášení za neplatné od počátku vízový orgán, který toto rozhodnutí přijal, neprodleně získá údaje uvedené v čl. 17 odst. 1 [nařízení Evropského parlamentu a Rady XXX, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, a kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva,] * a exportuje je z VIS do systému vstupu/výstupu (EES).“

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady XXX, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, a kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva (Úř. věst. ...).

2) V článku 14 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Vízový orgán, který přijal rozhodnutí o prodloužení doby platnosti uděleného víza a/nebo doby trvání pobytu, na nějž je vízum uděleno, neprodleně získá údaje uvedené v čl. 17 odst. 1 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a exportuje je z VIS do systému EES.“

3) Článek 15 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) příjmení, jméno (jména); datum narození, státní příslušnost; pohlaví;

c) druh a číslo cestovního dokladu; třípísmenný kód země, která cestovní doklad vydala, a datum skončení platnosti cestovního dokladu;“

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Pro účely nahlížení do systému EES při posuzování žádostí o víza a rozhodování o nich v souladu s článkem 22 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] je příslušnému vízovému orgánu umožněno vyhledávání jednoho nebo více z údajů uvedených v tomto článku v systému EES přímo z VIS.

5. V případech, kdy vyhledávání údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o státním příslušníkovi třetí země nejsou zaznamenány ve VIS, nebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti státního příslušníka třetí země, je příslušnému vízovému orgánu umožněn přístup k údajům pro zjištění totožnosti v souladu s článkem 20.“

4) V kapitole III se vkládá nový článek 17a, který zní:

„Článek 17a

Interoperabilita se systémem EES

1. Po zahájení provozu systému EES podle čl. 60 odst. 1 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] se za účelem vyšší účinnosti a rychlosti hraničních kontrol zajistí interoperabilita mezi systémy EES a VIS. Pro zajištění interoperability mezi systémy EES a VIS zřídí agentura eu-LISA zabezpečený komunikační kanál mezi ústředním systémem EES a ústředním systémem VIS. Přímé vzájemné konzultace mezi systémy jsou možné pouze v případech, kdy je umožňuje toto nařízení i nařízení (ES) č. 767/2008.

2. Díky interoperabilitě mohou vízové orgány používající systém VIS nahlížet do systému EES z VIS, aby mohly:

- a) nahlížet do systému EES při posuzování žádostí o víza a rozhodování o nich v souladu s článkem 22 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a čl. 15 odst. 4 tohoto nařízení;
- b) získávat přímo z VIS údaje týkající se víz a exportovat je do systému EES v případě, že je vízum zrušeno, prohlášeno za neplatné od počátku či jeho platnost je prodloužena v souladu s článkem 17 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a články 13 a 14 tohoto nařízení.

3. Díky interoperabilitě mohou pohraniční orgány používající systém EES nahlížet do systému VIS ze systému EES, aby mohly:

- a) získávat údaje týkající se víz přímo ve VIS a importovat je do systému EES s cílem vytvořit nebo aktualizovat individuální soubor držitele víza v systému EES v souladu s články 13, 14 a 16 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a článkem 18a tohoto nařízení;
- b) získávat a importovat přímo z VIS údaje týkající se víz v případě, že je vízum zrušeno, prohlášeno za neplatné od počátku či jeho platnost je prodloužena, v souladu s článkem 17 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a články 13 a 14 tohoto nařízení;
- c) na vnějších hranicích ověřovat pravost a platnost víza a/nebo zjišťovat, zda jsou splněny podmínky pro vstup na území členských států podle článku 6 nařízení (EU) 2016/399, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 2 tohoto nařízení;
- d) na vnějších hranicích kontrolovat, zda státní příslušníci třetích zemí osvobození od vízové povinnosti, kteří nemají v systému EES zaznamenán individuální soubor, byli dříve zaregistrováni ve VIS, v souladu s článkem 21 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a článkem 19a tohoto nařízení;
- e) není-li možné ověřit totožnost držitele víza v systému EES, na vnějších hranicích ověřit totožnost držitele víza podle otisků prstů ve VIS v souladu s čl. 21 odst. 2 a 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a s čl. 18 odst. 6 tohoto nařízení.

4. V souladu s článkem 33 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] přijme Komise opatření nezbytná pro vytvoření interoperability a její obecné struktury podle článku 34 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)]. S cílem zajistit interoperabilitu se systémem EES provede řídicí orgán požadované aktualizace nebo změny a/nebo úpravy Ústředního vízového informačního systému, národního rozhraní v každém členském státě a komunikační infrastruktury mezi Ústředním vízovým informačním systémem a národními rozhraními. Vnitrostátní infrastrukturu upraví a/nebo vytvoří členské státy.“

5) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Přístup k údajům pro ověřování na hraničních přechodech na vnějších hranicích

1. Výhradně za účelem ověření totožnosti držitelů víza, ověření pravosti, časové a územní platnosti a statusu víza a/nebo zjištění, zda jsou splněny podmínky pro vstup na území členských států podle článku 6 nařízení (EU) 2016/399, je orgánům odpovědným za provádění kontrol na vnějších hraničních přechodech v souladu s nařízením (EU) 2016/399 umožněno vyhledávat následující údaje:

- a) příjmení, jméno (jména); datum narození, státní příslušnost; pohlaví; druh a číslo cestovního dokladu; třípísmenný kód vydávající země a datum skončení platnosti cestovního dokladu (cestovních dokladů);
- b) nebo číslo vízového štítku.

2. Pouze pro účely uvedené v odstavci 1, je-li spuštěno vyhledávání v systému EES podle čl. 21 odst. 2 nebo čl. 21 odst. 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)], může příslušný pohraniční orgán spustit vyhledávání údajů uvedených v odst. 1 písm. a) ve VIS přímo ze systému EES.

3. Pokud vyhledávání údajů uvedených v odstavci 1 ukáže, že ve VIS jsou zaznamenány údaje o jednom či více udělených nebo prodloužených vízech, která jsou při překročení hranice z hlediska časového a územního platná, je příslušnému pohraničnímu orgánu umožněn konzultační přístup k následujícím údajům v příslušném souboru žádosti a v propojených souborech žádosti podle čl. 8 odst. 4, a to pouze pro účely uvedené v odstavci 1:

- a) informace o statusu a údaje převzaté z formuláře žádosti podle čl. 9 odst. 2 a 4;
- b) fotografie;
- c) údaje uvedené v člancích 10, 13 a 14 vložené v souvislosti s vízy, která byla udělena, prohlášena za neplatná od počátku, zrušena nebo jejichž platnost byla prodloužena.

V případě držitelů víz, u nichž není vyžadováno poskytnutí určitých údajů z právních důvodů nebo tyto údaje nemohou být prakticky poskytnuty, příslušný orgán kontroly hranic obdrží oznámení týkající se dotčené položky (dotčených položek), jež se má (mají) označit jako „nepoužije se“.

4. Pokud vyhledávání údajů uvedených v odstavci 1 ukáže, že údaje o dané osobě jsou zaznamenány ve VIS, ale že zaznamenané vízum není platné (zaznamenaná víza nejsou platná), má příslušný pohraniční orgán přístup k nahlížení do těchto údajů uvedených v souboru žádosti a v propojených souborech žádosti podle čl. 8 odst. 4, a to pouze pro účely uvedené v odstavci 1:

- a) informace o statusu a údaje převzaté z formuláře žádosti podle čl. 9 odst. 2 a 4;
- b) fotografie;
- c) údaje uvedené v člancích 10, 13 a 14 vložené v souvislosti s vízy, která byla udělena, prohlášena za neplatná od počátku, zrušena nebo jejichž platnost byla prodloužena.

5. Kromě postupu nahlédnutí podle odstavce 1 příslušný pohraniční orgán ověří totožnost osoby ve VIS, pokud vyhledávání údajů uvedených v odstavci 1 ukáže, že údaje o dané osobě jsou zaznamenány ve VIS, a je-li splněna jedna z následujících podmínek:

- a) totožnost osoby nelze ověřit v systému EES v souladu s čl. 21 odst. 2 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] v případě, že:
 - i) držitel víza dosud není v systému EES zaregistrován;
 - ii) na hraničním přechodu není k dispozici technologie pro využití zobrazení obličeje pořízeného na místě, a totožnost držitele víza proto v systému EES nelze ověřit;
 - iii) existují pochybnosti o totožnosti držitele víza;
 - iv) totožnost držitele víza nelze v systému EES z jakéhokoli jiného důvodu ověřit;
- b) totožnost osoby lze v systému EES ověřit, ale tato osoba hodlá poprvé po vytvoření individuálního souboru překročit vnější hranice členského státu, v němž je toto nařízení použitelné.

Pohraniční orgány ověří otisky prstů držitele víza porovnáním s otisky prstů zaznamenanými ve VIS. V případě držitelů víz, jejichž otisky prstů nelze použít, se provede pouze vyhledávání podle odstavce 1 na základě alfanumerických údajů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

6. Pro účely ověření otisků prstů ve VIS v souladu s odstavcem 5 může příslušný orgán spustit vyhledávání ve VIS ze systému EES.

7. Pokud ověření držitele víza nebo víza samotného nevede k výsledku anebo pokud vzniknou pochybnosti o totožnosti držitele víza nebo pravosti víza a/nebo cestovního dokladu, mají řádně zmocnění pracovníci příslušných orgánů přístup k údajům podle čl. 20 odst. 1 a 2.“

6) Vkládá se nový článek 18a, který zní:

„Článek 18a

Získávání údajů z VIS za účelem vytvoření či aktualizace individuálního souboru držitele víza v systému EES

1. Výhradně s cílem vytvořit nebo aktualizovat individuální soubor držitele víza v systému EES v souladu s čl. 13 odst. 2 a články 14 a 16 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] je příslušnému pohraničnímu orgánu umožněn přístup za účelem získávání údajů uložených ve VIS a uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. d), e) a g) [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a jejich importování do systému EES.“

7) Vkládá se nový článek 19a, který zní:

„Článek 19a

Používání VIS před vytvořením individuálního souboru státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, v systému EES v souladu s článkem 10 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)]

1. S cílem zkontrolovat, zda již byla daná osoba dříve zaregistrována ve VIS, orgány příslušné pro provádění kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích nahlédnou do VIS v souladu s nařízením (EU) 2016/399:

- a) před vytvořením individuálního souboru státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, v systému EES v souladu s článkem 15 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)];
- b) v případě státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti, jejichž individuální soubor byl v systému EES vytvořen členským státem, v němž toto nařízení není použitelné, v okamžiku, kdy tato osoba poprvé po vytvoření individuálního souboru hodlá překročit vnější hranice členského státu, v němž je toto nařízení použitelné.

2. Pro účely odstavce 1, uplatňuje-li se čl. 21 odst. 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] a ukáže-li vyhledávání podle článku 25 uvedeného nařízení, že údaje o dané osobě nejsou v systému EES zaznamenány, nebo uplatňuje-li se čl. 21 odst. 5 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)], je příslušnému pohraničnímu orgánu umožněno vyhledávání následujících údajů: příjmení, jméno (jména); datum narození, státní příslušnost; pohlaví; druh a číslo cestovního dokladu; třípísmenný kód vydávající země a datum skončení platnosti cestovního dokladu.

3. Pouze pro účely uvedené v odstavci 1, v návaznosti na vyhledávání v systému EES podle čl. 21 odst. 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] nebo uplatňuje-li se čl. 21 odst. 5 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)], je příslušnému pohraničnímu orgánu umožněno vyhledávat alfanumerické údaje uvedené v odstavci 2 ve VIS přímo ze systému EES.

4. Pokud vyhledávání údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o dané osobě jsou zaznamenány ve VIS, je příslušnému pohraničnímu orgánu umožněno nahlížet do následujících údajů uvedených v příslušném souboru žádosti a v propojeném souboru podle čl. 8 odst. 4, a to pouze pro účely uvedené v odstavci 1:

- a) informace o statusu a údaje převzaté z formuláře žádosti podle čl. 9 odst. 2 a 4;
- b) fotografie;
- c) údaje uvedené v člancích 10, 13 a 14 vložené v souvislosti s vízy, která byla udělena, prohlášena za neplatná od počátku, zrušena nebo jejichž platnost byla prodloužena.

5. Pokud kromě toho vyhledávání údajů uvedených v odstavci 2 ukáže, že údaje o dané osobě jsou zaznamenány ve VIS, příslušný pohraniční orgán dále ověří otisky prstů této osoby podle otisků prstů zaznamenaných ve VIS. Příslušný pohraniční orgán může toto ověření provést ze systému EES. V případě osob, jejichž otisky prstů nelze použít, se provede pouze vyhledávání alfanumerických údajů uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

6. Pokud ověření stanovené v odstavci 2 a/nebo 5 nevede k výsledku anebo pokud vzniknou pochybnosti o totožnosti dané osoby nebo pravosti cestovního dokladu, mají řádně zmocnění pracovníci příslušných orgánů přístup k údajům podle čl. 20 odst. 1 a 2. Příslušný pohraniční orgán může zahájit zjišťování totožnosti ze systému EES podle článku 20 tohoto nařízení.“

8) V článku 20 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Orgány příslušné pro provádění kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích v souladu s nařízením (EU) 2016/399 nebo na území členských států s cílem ověřit, zda jsou splněny podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států, mají přístup k vyhledávání otisků prstů, a to výhradně za účelem ověření totožnosti každé osoby, která mohla být dříve zaregistrována ve VIS nebo která případně nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států.“

9) V článku 26 se vkládá nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Za plnění úkolů uvedených v odstavci 3 tohoto článku odpovídá *[od šesti měsíců po vstupu v platnost nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),]* řídicí orgán.“

10) V článku 34 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát a řídicí orgán vedou záznamy o všech operacích zpracování údajů ve VIS. Tyto záznamy uvádějí účel přístupu, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 1 a v člancích 15 až 22, datum a čas, druh přenesených údajů, jak je uvedeno v člancích 9 až 14, druh údajů použitých pro dotaz, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 2, článku 17, čl. 18 odst. 1 a 5, čl. 19 odst. 1, čl. 19a odst. 2 a 5, čl. 20 odst. 1, čl. 21 odst. 1 a čl. 22 odst. 1, a název orgánu, který vkládá nebo získává údaje. Každý členský stát navíc vede záznamy o pracovnících řádně zmocněných k vkládání nebo získávání údajů.

1a. U operací uvedených v článku 17a se v souladu s tímto článkem a s článkem 41 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] uchovávají záznamy o všech operacích zpracování údajů ve VIS a v systému EES.“

Článek 56
Změny nařízení (EU) č. 1077/2011

Nařízení (EU) č. 1077/2011 se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Agentura odpovídá za provozní řízení Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II), Vízového informačního systému (VIS), Eurodacu a systému vstupu/výstupu (EES).“

2) Za článek 5 se vkládá nový článek 5a, který zní:

„Článek 5a

Úkoly související se systémem EES

V souvislosti se systémem EES plní agentura:

a) úkoly, kterými ji pověřuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) XXX/20XX ze dne X.X.X, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, a kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva;

b) úkoly související s odbornou přípravou zaměřenou na technické aspekty používání systému EES.“

3) Článek 7 se mění takto:

a) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Úkoly související s provozním řízením komunikační infrastruktury lze svěřit vnějším soukromoprávním subjektům nebo orgánům podle nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002. V takovém případě je poskytovatel sítě povinen dodržovat bezpečnostní opatření podle odstavce 4 a nesmí mít žádný přístup k operativním údajům SIS II, VIS, Eurodacu nebo EES ani k výměně údajů související se SIS II prostřednictvím SIRENE.

6. Aniž jsou dotčeny stávající smlouvy týkající se sítě SIS II, VIS, Eurodacu a EES, zůstává správa šifrovacích klíčů v pravomoci agentury a nelze ji zadat žádnému vnějšímu soukromoprávnímu subjektu.“

4) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Agentura sleduje vývoj ve výzkumu, který je důležitý pro provozní řízení SIS II, VIS, Eurodacu, EES a jiných rozsáhlých informačních systémů.“

5) V článku 12 se odstavec 1 mění takto:

a) za písmeno s) se vkládá nové písmeno sa):

„sa) přijímá zprávy o vývoji EES podle čl. 64 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) XX/XX ze dne XXX;“;

a) písmeno t) se nahrazuje tímto:

„t) přijímá zprávy o technickém fungování SIS II podle čl. 50 odst. 4 nařízení (ES) č. 1987/2006 a čl. 66 odst. 4 rozhodnutí 2007/533/SVV a o technickém fungování VIS podle čl. 50 odst. 3 nařízení (ES) č. 767/2008 a čl. 17 odst. 3 rozhodnutí 2008/633/SVV a o EES podle čl. 64 odst. 4 nařízení (EU) XX/XX ze dne XXX;“;

b) písmeno v) se nahrazuje tímto:

„v) vyjadřuje se ke zprávám evropského inspektora ochrany údajů o auditech podle čl. 45 odst. 2 nařízení (ES) č. 1987/2006, čl. 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 767/2008, čl. 31 odst. 2 nařízení (EU) č. 603/2013 a čl. 50 odst. 2 nařízení (EU) XX/XX ze dne XXX a zajišťuje patřičná opatření v návaznosti na audit;“;

b) za písmeno x) se vkládá nové písmeno xa):

„xa) zveřejňuje statistiky související s EES podle článku 57 nařízení (EU) XXXX/XX;“;

c) za písmeno z) se vkládá nové písmeno za):

„za) zajišťuje každoroční zveřejnění seznamu příslušných orgánů podle čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) XXXX/XX;“.

6) V článku 15 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Europol a Eurojust se mohou účastnit zasedání správní rady jako pozorovatelé, jsou-li na pořadu jednání otázky týkající se SIS II v souvislosti s uplatňováním rozhodnutí 2007/533/SVV. Europol se také může účastnit zasedání správní rady jako pozorovatel, jsou-li na pořadu jednání otázky týkající se VIS v souvislosti s uplatňováním rozhodnutí 2008/633/SVV nebo otázky týkající se systému Eurodac a související s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 nebo otázky týkající se systému EES v souvislosti s nařízením (EU) XX/XX ze dne XXX.“

7) V čl. 17 odst. 5 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) aniž je dotčen článek 17 služebního řádu, stanoví požadavky na důvěrnost údajů k zajištění souladu s článkem 17 nařízení (ES) č. 1987/2006, článkem 17 rozhodnutí 2007/533/SVV, čl. 26 odst. 9 nařízení (ES) č. 767/2008, čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) č. 603/2013 a čl. 34 odst. 4 [nařízení (EU) XX/XX ze dne XXX].“

8) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Správní radě poskytují odborné poznatky související s rozsáhlými informačními systémy, a zejména v rámci vypracovávání ročního pracovního programu a výroční zprávy o činnosti, tyto poradní skupiny:

a) poradní skupina pro SIS II;

- b) poradní skupina pro VIS;
- c) poradní skupina pro Eurodac;
- d) poradní skupina pro systém EES.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Europol a Eurojust mohou každý jmenovat svého zástupce do poradní skupiny pro SIS II. Europol může také jmenovat svého zástupce do poradní skupiny pro VIS, do poradní skupiny pro systém Eurodac a do poradní skupiny pro systém EES.“

KAPITOLA IX

Závěrečná ustanovení

Článek 57

Používání údajů pro účely hlášení a statistik

1. Výhradně pro účely hlášení a statistik, a aniž by byla možná individuální identifikace, jsou řádně zmocnění pracovníci příslušných orgánů členských států, Komise, agentury eu-LISA a agentury Frontex oprávněni nahlížet do těchto údajů:
 - a) informace o statusu;
 - b) státní příslušnost, pohlaví a datum narození státního příslušníka třetí země;
 - c) datum a hraniční přechod vstupu do členského státu a datum a hraniční přechod výstupu z členského státu;
 - d) druh cestovního dokladu a třípísmenný kód vydávající země;
 - e) počet osob překračujících povolenou délku pobytu podle článku 11, jejich státní příslušnost a hraniční přechod vstupu;
 - f) vložené údaje týkající se jakéhokoli zrušeného povolení k pobytu nebo povolení k pobytu, jehož platnost je prodloužena;
 - g) případně třípísmenný kód členského státu, který vydal krátkodobé vízum (nebo cestovní vízum);
 - h) počet osob, které jsou osvobozeny od požadavku poskytnout otisky prstů podle čl. 15 odst. 2 a 3;
 - i) počet státních příslušníků třetích zemí, jimž byl odepřen vstup, státní příslušnost těchto osob a druh hranice (pozemní, vzdušná nebo námořní) a hraniční přechod, kde jim byl vstup odepřen.
2. Pro účely odstavce 1 agentura eu-LISA zřídí, realizuje a provozuje ve svých technických zařízeních centrální registr obsahující údaje uvedené v odstavci 1, které neumožňují individuální identifikaci a které orgánům uvedeným v odstavci 1 umožní získávat přizpůsobitelné zprávy a statistiky o vstupech a výstupech, odepřeních vstupu a

překročení povolené délky pobytu týkajících se státních příslušníků třetích zemí, jež pomohou zlepšit posuzování rizika, že bude překročena délka povoleného pobytu, zvýšit účinnost hraničních kontrol, zpracovávat žádosti o víza na konzulátech a podpořit vytváření fakticky podložených politik Unie v oblasti migrace. Registr obsahuje rovněž denní statistiky týkající se údajů uvedených v odstavci 4. Přístup do centrálního registru je možný přes zabezpečený přístup prostřednictvím sítě sTESTA, s kontrolovaným přístupem a specifickými uživatelskými profily, a to výhradně pro účely hlášení a statistik.

Podrobná pravidla týkající se fungování centrálního registru a pravidla pro ochranu údajů a bezpečnost týkající se registru se přijímají přezkumným postupem podle čl. 61 odst. 2.

3. Postupy sledování vývoje a fungování systému EES zavedené agenturou eu-LISA podle čl. 64 odst. 1 zahrnují možnost vydávat pravidelné statistiky pro zajištění sledování.
4. Agentura eu-LISA zveřejňuje čtvrtletní statistiky o systému EES uvádějící zejména počet, státní příslušnost a hraniční přechod vstupu osob překračujících povolenou délku pobytu, státních příslušníků třetích zemí, kterým byl odepřen vstup, včetně důvodů tohoto odepření, a státních příslušníků třetích zemí, jimž bylo zrušeno či prodlouženo povolení k pobytu, jakož i počet státních příslušníků třetích zemí osvobozených od povinnosti poskytnout otisky prstů.
5. Na konci každého roku se statistické údaje shrnou ve formě čtvrtletních statistických přehledů za daný rok. Statistický přehled obsahuje rozpis údajů pro každý členský stát.
6. Na žádost Komise poskytne agentura eu-LISA statistiky o určitých aspektech týkajících se provádění tohoto nařízení, jakož i statistiky podle odstavce 3.

Článek 58

Náklady

1. Náklady spojené se zřízením a provozem ústředního systému, komunikační infrastruktury a vnitrostátních jednotných rozhraní jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie.
2. Náklady vzniklé integrací stávající vnitrostátní pohraniční infrastruktury a jejím připojením k vnitrostátnímu jednotnému rozhraní i náklady na provoz vnitrostátních jednotných rozhraní jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie.

Vyloučeny jsou tyto náklady:

- a) projektové řízení v členských státech (schůze, služební cesty, kanceláře);
- b) provoz vnitrostátních systémů (prostory, realizace, elektřina, chlazení);
- c) fungování vnitrostátních systémů (smlouvy s operátory a technickou podporou);
- d) přizpůsobení stávajících systémů ochrany hranic a policejní kontroly vnitrostátním systémům vstupu/výstupu;
- e) projektové řízení vnitrostátních systémů vstupu/výstupu;
- f) design, vývoj, realizace, provoz a údržba vnitrostátních komunikačních sítí;

g) systémy automatizované hraniční kontroly, samoobslužné systémy a elektronické brány.

3. Náklady na ústřední přístupová místa a náklady na jejich připojení k vnitrostátnímu jednotnému rozhraní jsou hrazeny jednotlivými členskými státy.
4. Každý členský stát a Europol na své náklady zřizuje a udržuje technickou infrastrukturu nezbytnou pro provádění čl. 5 odst. 2 a nese náklady spojené s přístupem do systému EES za tímto účelem.

Článek 59

Oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi určený orgán, který má být považován za správce podle článku 49.
2. Členské státy oznámí agentuře eu-LISA příslušné orgány podle článku 8, které jsou oprávněny vkládat, měnit, vymazávat, prohlížet či vyhledávat údaje.
3. Členské státy oznámí Komisi své určené orgány a ústřední přístupová místa podle článku 9 a bezodkladně oznámí jakoukoli jejich změnu.
4. Europol oznámí Komisi své určené orgány a ústřední přístupová místa podle článku 27 a bezodkladně oznámí jakoukoli jejich změnu.
5. Agentura eu-LISA oznámí Komisi úspěšné provedení testu uvedeného v čl. 60 odst. 1 písm. b).
6. Komise poskytne informace oznámené podle odstavce 1 členským státům a veřejnosti prostřednictvím pravidelně aktualizovaných veřejných internetových stránek.

Článek 60

Zahájení provozu

1. Komise stanoví datum zahájení provozu systému EES, jakmile jsou splněny tyto podmínky:
 - a) jsou přijata opatření uvedená v článku 33;
 - b) agentura eu-LISA oznámí úspěšné provedení souhrnného testu systému EES, který provede agentura eu-LISA spolu s členskými státy;
 - c) členské státy potvrdí, že byla provedena nezbytná technická a právní opatření týkající se shromažďování a předávání údajů uvedených v člancích 14 až 18 v rámci systému EES, a oznámí je Komisi;
 - d) členské státy dokončily oznámení Komisi podle čl. 59 odst. 1 a 3.
2. Komise sdělí Evropskému parlamentu a Radě výsledky testu uvedeného v odst. 1 písm. b).
3. Rozhodnutí Komise uvedené v odstavci 1 se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Členské státy a Europol začnou používat systém EES od data stanoveného Komisí v souladu s odstavcem 1.

Článek 61 *Postup projednávání ve výboru*

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 62 *Poradní skupina*

Agentura eu-LISA zřídí poradní skupinu a poskytne jí odborné poznatky související se systémem EES, zejména v souvislosti s přípravou svého ročního pracovního programu a výroční zprávy o činnosti.

Článek 63 *Odborná příprava*

Agentura eu-LISA plní úkoly související s odbornou přípravou zaměřenou na technické aspekty používání systému EES.

Článek 64 *Sledování a hodnocení*

1. Agentura eu-LISA zajistí zavedení postupů, které budou sledovat vývoj systému EES vzhledem k cílům v oblasti plánování a nákladů a sledovat fungování systému EES, pokud jde o porovnání jeho technických výstupů, nákladové efektivnosti, bezpečnosti a kvality služeb se stanovenými cíli.
2. Do [Six months after the entry into force of this Regulation – OPOCE, please replace with the actual date] a poté každých šest měsíců během vývojové fáze systému EES předloží agentura eu-LISA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o aktuálním stavu vývoje ústředního systému, jednotných rozhraní a komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem a jednotnými rozhraními. Po ukončení vývoje předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které podrobně vysvětlí, jak byly splněny cíle týkající se zejména plánování a nákladů, a odůvodní případné odchylky.
3. Pro účely technické údržby má agentura eu-LISA přístup k potřebným informacím, které se týkají operací zpracovávání údajů v systému EES.
4. Dva roky po zahájení provozu systému EES a poté vždy po dvou letech předloží agentura eu-LISA Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o technickém fungování systému EES, včetně jeho zabezpečení.
5. Tři roky po zahájení provozu EES a poté vždy po čtyřech letech předloží Komise celkové hodnocení systému EES. Toto celkové hodnocení obsahuje posouzení dosažených výsledků ve vztahu ke stanoveným cílům a dopadu na základní práva, zhodnotí platnost výchozího principu, uplatňování nařízení, zabezpečení systému EES a jakékoli důsledky

dalšího fungování a uvádí nezbytná doporučení. Komise předloží tuto hodnotící zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

6. Členské státy a Europol poskytnou agentuře eu-LISA a Komisi informace nezbytné pro vypracování zpráv uvedených v odstavcích 4 a 5 v souladu s kvantitativními ukazateli předem stanovenými Komisí a/nebo agenturou eu-LISA. Tyto informace nesmějí ohrozit pracovní metody ani obsahovat informace, které prozrazují zdroje, pracovníky nebo vyšetřování určených orgánů.
7. Agentura eu-LISA poskytne Komisi informace nezbytné k vypracování celkových hodnocení podle odstavce 5.
8. Všechny členské státy a Europol vypracují při dodržení vnitrostátních právních předpisů o zveřejňování citlivých informací výroční zprávu o efektivitě přístupu k údajům systému EES pro účely vymáhání práva, která obsahuje informace a statistické údaje o:
 - a) přesném účelu nahlížení do systému EES (ať za účelem zjištění totožnosti, nebo získání záznamů o vstupu/výstupu), včetně typu teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu;
 - b) oprávněných důvodech pro důvodné podezření, že se na podezřelou osobu, pachatele nebo oběť vztahuje toto nařízení;
 - c) oprávněných důvodech pro to, že nebyly konzultovány systémy automatizované identifikace otisků prstů jiných členských států podle rozhodnutí 2008/615/SVV v souladu s čl. 29 odst. 2 písm. b);
 - d) počtu žádostí o přístup do systému EES pro účely vymáhání práva;
 - e) počtu a typu případů, které byly završeny úspěšným zjištěním totožnosti;
 - f) potřebě a využití postupu pro výjimečně naléhavé případy včetně případů, kdy ústřední přístupové místo provádějící ověření při následném ověření výjimečnou naléhavost neuznalo.

Výroční zprávy členských států a Europolu se předají Komisi do 30. června následujícího roku.

Článek 65

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*